

BOGDÁNYI Híradó

„Pascua qui volucrum vivus
Walthere, fuisti...”

Hó esett. A tar hegy orma
habfehéren integet.

Erdőkből a hó leűzött
őszapókat, pinyeket.

Almafánk és csipkebokrunk
madarak tanyája lett...

Walther von der Vogelweide
lelke száll a kert felett.

Titkos erdőn, vadcsapáson,
babonás ösvényeken

ez a nyugtalan madár-raj
hányszor volt kíséretem.

Mennyi füttyös és bolondos,
vígán cserregő barát...

Megetetem Walther von der
Vogelweide madarát.

Most a ködből méla hangok
hullanak, mint halk rimek.

Bús pirók-jel. Csak varázsló
és poéta érti meg.

Pinty felel rá. Cinkeszó. – Most
szálingózni kezd a hó.

S Walther von der Vogelweide
megölel a múlton át, mint
mesebeli nagyapó.

Áprily Lajos: Madarak

December 18. ■ A Figyelj Rám Közhasznú Egyesület karácsonyi műsorán a Cserebogár csoport adta elő Móra Ferenc: A didergő király című történetét. A több ízben megható, néhányszor nevetető színelőadás igazi közönségsiker volt!

December 20. ■ Veni, veni, Emmanuel! Ezzel a címmel adott koncertet a Cecília kórus, valamint a dunabogdányi zenészekből összeállt együttes a katolikus templomban. A karácsonyi zeneszámok és a méltóságteljes környezet segítette a jelenlévőknek a közelgő ünnepre hangolódni.

December 21. ■ A Fakult Egyesület idén is a Szent János teret választotta a hagyományossá vált Karácsonyi Forgatag lebonyolításához. A rekordszámú látogató helyi zenészek műsorából kapott egy kis ízelítőt, miközben a dunabogdányi egyesületek ital- és ételkínálatát kóstolhatta végig.

December 27., 29. ■ Hagyományörző, két ünnep közötti IQ koncert címmel vonult fel (vagyis le...) a Forgó sörözőben a bogdányi könnyűzenei élet színe-java. A két koncertnapon összesen 5 együttes „csinálta a fesztivált”. Sorrendben: Route 11, 10 perc szünet, Judy in the Sky, The Rosslift és a Gonosz Asszony.

December 31. ■ A Hálaadó szentmise után először Lancendorfer István plébános, majd Liebhardt András polgármester látta vendégül a különböző rendezvényeken egész évben öntetlenül szolgáló bogdányi énekeseket és zenészeket. Köszönjük régóta tartó áldozatukat!

Január 14. ■ A Dunakanyar Kortárs Zenei Fesztivál és a Fakult Egyesület szervezésében egy rendkívül virtuóz zenekar lépett fel a Művelődési Ház kiállítótermében. A Budapest Saxophone Quartet kortárs zeneszerzők műveit adta elő, akik közül többen is személyesen konferálták fel darabjukat, ezzel is közelebb hozva a kortárs zenét a népes közönség számára.

#	Csapatnév	I. forduló	II. forduló	III. forduló	IV. forduló	V. forduló	VI. forduló	Összp.
1.	NemCsakVíz	20	18	22	18	25	25	128
2.	Likőr	20	25	14	22	25	17	123
3.	Söndörgők	22	25	15	20	20	16	118
4.	Team Rikiki	17	18	18	16	15	22	106
5.	Pepita	15	16	25	15	16	18	105
6.	Gugli Guruk		14	22	25	17	11	89
7.	Szomjasék	14	16	11	14	14	16	85
8.	Aperitív Törzs	25	8	8	11	11	20	83
9.	6hatósos		20	16		20	14	70
10.	Sörvívör		10	13	18	13	10	64
11.	Esélytelenek	13	11	13	13	12		62
12.	Six GinTonic	10	7	18	13		12	60
13.	Bubuszék	11	14	11	11			47
14.	Dögös Ötös	7	12	11			14	44
15.	Danger Zone	9	10	7				26
16.	Fészek	16						16
17.	B-Heart	12						12
18.	NonPlusUltra	8						8

Január 16. ■ Dunabogdányi Kocsmakvíz I. évad – záró forduló. A szezon utolsó megmérettetését a NemCsakVíz nyerte, akik egyúttal a bajnoki címet is elnyerték! Gratulálunk nekik és minden résztvevőnek, akik egész évben hűséges látogatói voltak a műveltségi vetélkedőnek! Rövidesen indul a második évad, vajon ki győzi le a címvédőt?

Kiadja: Dunabogdány Község Önkormányzata ISSN 2498-4612 ■ Felelős szerkesztő: Olgyay János ■ A szerkesztőbizottság tagjai: Hock Zsuzsa, Kristóf Edit, Olgyay János
 ■ Címlapfotó: Hock Zsófia ■ Elérhetőségeink: +36 26 391 025, www.dunabogdany.hu, hirado@dunabogdany.hu ■ A cikkek maximális terjedelme: 4500 karakter (a meghatározott karakterszám túllépésével érkező írásoknál a szerkesztőbizottság nem tudja garantálni az adott hónapban való megjelenést). A márciusi számba a cikkek leadási határideje február 15. A szövegeket word-dokumentum formátumban, a képi illusztrációkat jó minőségben, külön mellékletben csatolva várjuk ■ Tördelés, nyomdai előkészítés: Várady-Szabó Bence ■ Nyomás: Spori Print Vincze Kft., Fv.: Víznerne Vincze Ingrid, www.sporiprintv.hu

Varsányi Viola községünk díszpolgára

Egy pályának szentelt élet, felvidéki sorsból, magyarságtudatból fakadó erő, keménység és derű, ferences életszeretet, egy szikrázó személyiség, amely átsüt az irodalom szeretetén, megérint tanítványt, hallgatót, olvasót, minden bogdányit.

Varsányi Viola 1934-ben született a felvidéki Paláston, Csehszlovákiában. Első emlékei között meghatározó az otthon közege és a visszacsatolás, hazatérés izgalma, 1938-ban szülőfaluja a bécsi döntéssel határtelepülés, de újra Magyarország. Aztán 1946-ban, 12 évesen a teljes jog és vagyonfosztás, az elűzetés fájdalma a sorsa.

A család 1947-ben költözött Dunabogdányba, ahol édesapja kántortanítói állást kapott. Varsányi Viola az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen magyar-történelem szakon szerzett diplomát. Dunabogdányban 21 éven át, azt követően pedig a szentendrei Ferences Gimnáziumban 1977-től 2008-ig tanított. Több nemzedék tudását gyarapította történelemből és irodalomból, elmélyült szaktudáson alapuló

szemlélete rendkívüli hatással volt tanítványa, akik „Tantó” névvel tisztelik. Olyan szakmai és pedagógiai minőséget képvisel, ami sok évtizedes távlatokból csakúgy hat, mint napjainkban. Tevékenyen részt vett és vesz a helyi kulturális életben, fiatal helybéli tanárként, népművelőként magas színvonalon több színjátszó csoportot vezetett. Napjainkban pedig irodalmi esteket tart.

Ibi néni a felvidéki kitelepítettek és a határon túli magyarság sorsán keresztül a nemzeti sorskérdésekben megnyilatkozó értelmiségi. Civilként a Dunabogdányi Esterházy Társaság alapító tagja, örökös díszelnöke.

Több irodalmi tanulmányt is jegyez, amelyek irodalmi szaklapokban jelentek meg. Ahol a két patak összeér címmel regényt írt, amelyben szeretett szülőfalujának török kori története elevenedik meg, szülőfalujának, Palástnak, melynek díszpolgára. A Dunabogdányi Esterházy Társaság által kiadott, az 1945 után Dunabogdányba került felvidéki családokról szóló könyv szerzője.

A Bogdányi Híradó szerkesztőbizottságának tagja volt. Évtizedek óta folyamatosan és jelenleg is az újság állandó szerzőjeként tisztelhetjük.

2016-ban Dunabogdány Kultúrájáért Díjban részesült.

2026-ban Varsányi Viola Dunabogdány díszpolgára, szívből gratulálunk! Köszönjük ezt az életutat és a sok irodalmi kalandozást, reméljük, hogy folytatódnak a szellemi barátságok, mindannyiunk örömére!

■ Liebhardt András
polgármester

Schwartz Rezső a Dunabogdányi Kultúráért Díj kitüntetettje

Sors bona, nihil aliud. A költő-hadvezér Zrínyi jelmondata jut eszembe, látszólag nem ide illendő első olvasásra, hogy „jó szerencse, semmi más”, szerény életbölcselet, egy sikeres élet összefoglalása, szelíd önértékelés, csak ne lenne ott az a vadkan, az a csáktornyai vadászat, a fatum a végén. Így inkább indirekt tétel, és a tragikummal mindig eszembe jut ez, ahogy a jó szerencse, úgy a balszerencse is jelen van benne, benne is volt mindig, és a végén odafurakodik az a *sors mala*...

Schwartz Rezső 2024-ben tragikusan hunyt el. 1954-ben született Dunabogdányban. A Ferences Gimnázium után a Képzőművészeti Főiskola következett, az ott töltött néhány évre élete meghatározó időszakaként tekintett vissza. A közeg meghatározta gondolkodását, a művészetek határmezsgyéin is szívesen szellemi kirándulásokat tevő gondolkodó ember volt, aktív művészként élt élete végéig.

Szobrász-restaurátorként végzett, szeretete a szépet. A művészeti értéket hordozó tárgyakhoz különösen nagy szeretettel fordult. Ha valaki felkereste otthonában, láthatta, milyen finom enteriőr vette körül. Megengedhető egyszerűsítéssel úgy képzeltem, hogy nappal

barokk oltárképeket, szobrokat rakott rendbe, éjjel pedig jöhetett a szenvedély: a kortárs. Absztrakt festményeket festett. Pipájával füstöt eregetve, a szellem embere. Nappal a fényt kedvelő barokknak, éjjel a sötétebb tónusokat rejtő saját festészetének hódolt. Persze ebben az ég világon semmi ellentmondás nem feszül, mert egy dolog számított nála, a hitelesség, meg persze a fokmérő, hogy az a valami jó legyen. A minőség volt a mérce. Nem csak művészileg. Közéleti megnyilatkozása is mindig a minőség melletti kiállásról szólt.

Amellett, hogy mélyen ragaszkodott szeretett szülőfalujához, katolikus hagyományaihoz, egyfajta polgáreszmény szerint akart benne jól élni. Lelki-szellemi értelemben, saját közegében. Hozzáteszem, derűvel szeretete volna ezt a jó életet. Hogy mégis melankóliára volt hajlamos, ezt a minőség hanyatlásának és gagyi tobzódásának tudtuk be, ami korunk általános tünete, és ami nagyon zavarta. Akik nehezen tudjuk feldolgozni halálát, látjuk igazán, hogy ez a búskomorságra való hajlam nem a bölcselkedő velejárója, valamiféle póza volt, hanem kőkemény keresztthordozás. Panasz nélkül, csendben...

A bogdányi kultúra és benne az intézmény, a Művelődési Házunk sokat köszönhet Rezsőnek. Gutbrod Gizi mellett Hoffmann István és Ő, Schwartz Rezső álmódott Galériát a kultúr boltíves termébe. Haláláig kapcsolataival és tudásával töltötte meg ezt a missziót.

Az értékvédelem, a hagyományos épített környezet védelme vesszőparipája volt, különösen szűkebb pátriáját, Bogdányt illetően.

Több kiállítása is volt Dunabogdányban, legutóbb posztumusz emléktábla-avatással, 2024-ben.

A Képviselőtestület Schwartz Rezsőnek 2026-ban posztumusz Dunabogdányi Kultúráért Díjat adományozott.

■ Liebhardt András
polgármester

A hóhelyzetről...

Napjainkra talán rendkívülinek számító, de egyébként az évszaknak megfelelő időjárás köszöntött be az újévvel. Elszoktunk tőle.

Természetes, hogy változnak az elvárások és igények idővel. Régen a Kálváriáról az óvodáig szánkózhattak a gyerekek, „tanácsi” szempontból részleges síkosságmentesítés volt esetleg, a lakosság tudatosabb részvétele mellett. Rosszabb műszaki színvonalú gépjárművekkel, gumikkal indultak útnak a bátrak, az 50 kilós cementeszák vagy „valahonnan lött” síndarab, betontömb adta az alkalmi súlyt az autó stabilizáláshoz. Ha az emlékek meg is szépülhetnek, azt hiszem, senki sem sírja vissza ezeket az időket. Amit azért elleshetünk a múltból, az egy fokkal megadóbb szemlélet és elfogadás a természet felé. Hogy nem vagyunk és nem is lehetünk maradéktalanul birtokában a gyeplőnek, amely a természetet megzabolazza. Ez nem restség és nemtörődomség kérdése, hanem egy egészséges alázat, amely figyelmeztet, hogy lassítsunk, ha kell megálljunk, és ha kell olyan gyakorlatot végezzünk el, amely lehet évtizede vagy régebben kívül került már a komfortzónánkon.

Természetesen az önkormányzatnak feladata a síkosságmentesítés. Ezt egy vállalkozó bevonásával oldjuk meg. Általában elég is, megadott útvonalon jár a hókotró, ami a hótolás mellett szóró is, só és/vagy kőzúzalék használatát teszi lehetővé. Legfontosabb cél a gyűjtőutak biztosítása, hiszen ezt mindenki használja. Ezen belül fontos még a meredek szakaszok biztonságossá tétele. Két nagy gyűjtőutunk a Fácános út, valamint a József Attila – Hegy utca (Péksi) – Kálvária utca tengelyei a 11-es útra. Néhány meredek útszakasz kapcsolódik ehhez: Szőlő utca, katólikus templom alatti rész, de ezen kívül a falu belső, forgalmasabb részein is végigmegy a kotró, sok-sok utcán. Ezt követően a még felmerülő utcákban is jár, illetve ahol nem lehetséges méretéből fakadóan, nagy havazás esetén bobcates rásegítést is végeztetünk. Így volt ez most is, a Kálvária tetejére vezető szakaszt, Kőkereszt-dűlőt emelném ki, de tucatnyi utcába küldtük ezt a plusz rásegítést. Ezen felül a faluüzemeltetés munkatársai is részt vesznek a kotrásban (kistraktossal, tolható géppel és kézi erővel is), valamint a szózásban, és a só kritikus helyekre történő kihelyezésében is.

A lehetőségeink azonban több metszésponton végesek. Ha nagyon nagy mennyiségű ónoseső esik, az bénítólag hat a só kocsival történő kihelyezésére, és nem is jelenthet maradéktalan megoldást. Havazás

esetén is –5 fok alatt alig, –7 fok alatt egyáltalán nem olvaszt a só. Szeretném hangsúlyozni, ha mi jól végezzük a dolgunk, akkor is lesznek kényelmetlen helyzetek. Nagy havazás során kérem, ne legyen elvárás a patyolat úttest, a cél, hogy ugyan a szokottnál lassabban, és némi odafigyeléssel, de biztonsággal haladhassanak az autók. A félretolt hó nehézségeket okozhat. A szűk utcán némi tolatás és kényelmetlenség származhat a szembeforgalomnál. Több helyen tapasztaltuk, hogy dühös lakosok visszalapátolják az úttestre a havat. Nem bosszantásból tolja a kotró egyes kapubejárók elé a havat, hanem azon közcél érdekében, hogy az úttest mindenki számára, az ilyen módon „kárt szenvedett” polgár számára is használható legyen. Ebben szíves elnézésüket kérve a kényelmetlenségért, partnerként számítunk Önökre. Ahogyan abban is, hogy a kihelyezett só közös cél érdekében történő felhasználásában alkalmassint segítsenek (az üres zsákokat, kérem ne hagyják ott a szél játékaul). És természetesen segítsenek az ingatlanjuk előtt is, a gyalogosbiztonságot elősegítve. A jó gyakorlat az, ha az önkormányzat is lehetőségeinek mértékéig elvégzi a munkát és a lakosság is megteszi azt, amit megkövetel a haza.

Mire a cikk megjelenik, a tapasztalatoakat összegyűjtve, értékelést tartottunk, és addigra anyagban, helyszíneket illetően és összességében is tudjuk, hogy egy-egy ilyen téli hullám mekkora mértékű beavatkozást jelent. Biztos, hogy javíthatunk a gyakorlatunkon. Hogy csak egyet emeljek ki, szokatlan helyzet volt, hogy a havazási hullámokat követően hosszú ideig alacsony hőmérséklet volt, ami a letaposott felületet jéggé konvertálta. Néhány helyen időben kell odahatnunk a jövőben, hogy ezt elkerüljük. Több ilyen közterület abszolút a mi felelősségünk, de általában a gyalogosforgalom biztosítása nem oldható meg az Önök közreműködése nélkül, kinek-kinek ingatlana és vérmérséklete szerint.

Mi a helyzet a külterületeken? Nehéz kérdés. Vannak, akik ezt az életformát választották, sajnos messzebb a közszolgáltatások védő szárnyaitól. Nagyon sokan vannak ezen polgáraink közül, akik amennyire lehet, talpraesetten fel is készültek a várható nehézségekre. Megfelelő jármű, hálónc, annak lehetősége, hogy csak gyalog lehet közlekedni. Természetesen, ha orvosi vagy egyéb vészhelyzet áll elő, igyekszünk erőn felül is segíteni. De sem műszaki lehetőségünk, sem erőforrásaink nem teszik lehetővé, hogy ezeken a helyeken megoldjuk a síkosságmentesítést. Kérem, ennek szíves megértését!

Szeretnék ezúton is köszönetet mondani mindazoknak, akik tettek a közös ügy érdekében, akik a tél valódi arcára barázdát vág-tak, sóztak, lapátoltak, bárhol a közterületen. Külön köszönöm azoknak az önkénteseknek, akik az önkormányzatnál jelentkeztek, hogy segítsenek.

És még nincs vége a télnek! Kérem, figyeljünk oda a közlekedésnél, amely már a parkoláshoz kezdődik. Ha menni kell, nincs éjjel vagy nappal, sokszor éjszaka végzi dolgát a kolléga, bosszantó és idővesztés, ha egy egész utca kimarad, mert figyelmen kívül hagyják benne. Ehhez egyetlen rossz szul parkoló autó is elég. Nem azért, hogy nyugtalanul aludjon az illető, hanem hogy valóban figyelmesen parkoljunk: egy ház leégéséhez is elég ennyi, ha éppen nem a hókotró, hanem a tűzoltó vonulna fel feladatának teljesítésére.

A facebook hasznos felület az észrevételeket tekintve, de polgár és hivatal viszonylatában nem felel meg maradéktalanul a megfelelő kommunikációs csatorna kívánalmainak. E-mailen és telefonon várjuk a bejelentéseket, különösen, ha baj van.

Vigyázzunk egymásra! Közösségben Bogdány!

■ Liebhardt András
polgármester

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönjük Bonifert Andrásnének, Kovács Ferencnének és Szabó Kálmánnének, hogy önkéntesen részt vettek a decemberi tüdőszűrés adminisztratív munkáiban, valamint Hímer Andrásnének a szolgáltatás megszervezését.

Dunabogdány lakosai idén is kimagasló arányban vettek részt a vizsgálaton.

■ Dunabogdány Község Önkormányzata

Tetőfedés, bádogozás, lapostető szigetelés és ács munkát vállalok.

Családi ház építéséhez állvány bérlehető.

Kocsisán György 70/5781468

Anyakönyvi hírek

Az élet tűz, ami mindig elhamvad, de újra lángra kap, amikor gyermek születik – G. Bernard Shaw

2025-BEN SZÜLETETT GYERMEKEK

Január

Nagy Olívia

Vogel Ákos

Február

Villányi Szófia Ráhel

Katona Zalán

Kutnyászi Kristóf

Március

Rémai Léda

Csap Lelle Róza

Április

Várady-Szabó Egon

Leskó Gergő Ádám

Bori Vince

Május

Bártfai Laura

Június

Ádám András

Július

Rapcsák Olivér

Gedei Adél Fruzsina

Augusztus

Bodnár Gellért

Vukovich Blanka Borbála

Kovács Alen

Molnár Levente

Szeptember

Csanálosi Bálint

November

Galappaththi Emília

Patócs Botond József

Korcsoq Maximilián

December

Piplák Léna

2025 ÉVI ELHALÁLOZÁSOK

Január

Kollár Imréné – 79

Fodor Jánosné – 94

Február

Genov András – 76

Virág Attiláné – 65

Gányi István – 85

Március

Heizer Györgyné – 84

Hock Rezső – 66

Szili Márton Rudolf – 79

Horváth Imréné – 77

Rózsa Béla – 73

Serczel Gusztáv – 71

Várszegi Lajos Mihályné – 79

Április

Láng Endre – 84

Karbán Károly – 72

Leschinszky Józsefné – 73

Május

Busch Hans Günther – 75

Június

Hock Antalné – 80

Spáth Gottfried – 53

Szalai Lászlóné – 87

Július

Nemes János – 71

Rudi Jánosné – 71

Lőrinc Miklósné – 80

Gizella Andrásné – 85

Augusztus

Flóris Béla – 88

Szeptember

Héder Mártonné – 66

Szilas Ferenc István – 77

Tekulics László – 42

Október

Gyurity Judit Éva – 70

Bogdán Károlyné – 83

November

Láng András – 62

Budenzki Gyula – 68

Virág Attila – 69

Válinth Géza – 77

December

Flóris Jánosné – 88

Herr Vilmos Ferencné – 96

Horváth Sándor – 76

Sápi András – 91

2025-BEN DUNABOGDÁNYBAN KÖTÖTT HÁZASSÁGOK

Február

Leskó Péter Gergő – Gábos Márta

Április

Kiss Bendegúz – Glück Ágnes

Herr János – Flóris Anna

Május

Bagoly Dániel – Horváth Natália

Sipiczki Balázs – Drégely Sára

Június

Bodnár Dávid – Horicsányi

Sarolta

Szeptember

Spanisberger Máté – Madarász

Enikő

Vargyas Szilárd Alex – Gladkov

Nikolett

Gräff András – Jatyel Edina

Kréth Lajos – Molnár Enikő

Dorottya

Busznyák Zsolt – Dudás Éva

Október

Homoki Alexander – Melega Júlia

Láng Krisztián – Antos Zsófia

Zsuzsanna

November

Urszinyi Attila – Banga Beáta

2025-BEN HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓJUKAT ÜNNEPELTÉK

Aranylakodalom (50. évford.)

Herr Antal – Greff Judit

Zagyvai László – Vogel Katalin

Smaragd lakodalom (55. évford.)

Lang Ervin – Spanisberger Mária

Horváth Sándor – Herr Valéria

Kovács Ferenc – Vogel Hedvig

Gyémántlakodalom (60. évford.)

Ézsiás József – Guba Julianna

Nagy Vilmos – Rácz Izolda

HORVÁTH SÁNDOR † 1949–2025

Egy ezermester, akinek mindenképp volt egy kedves, huncut mosolyú szava. Tótfalu szülötte, aki ezer szállal, életének jelentős részével Bogdányhoz kötődött. Amikor 18 évesen a váci szakmunkásképzőben „húsiipari szakmunkás” bizonyítványt kap, sok lehetőséggel élhet. Dolgozik Vácott a vágóhídon, hentesként Tótfalun és Dunabogdányban. 1970-ben végleg Bogdányhoz köti életét, hiszen innen választ feleséget, Herr Vali személyében. Két lányuk – Móni és Szilvi – a következő két évben születik. 1975-től gépkezelő a Vízműveknél, de közben zenét tanul Elter Öcsinél. Tenor lesz a hangszere, így kerül a Magyar Honvédség Helyőrségi Zenekarához. Bogdányban pedig hentes, ezermester, a Svábzenekar egyik alapítótagja.

1986-ban egy tüdőembólia vet véget zenész életének. Még itthon megfújja hangszerét, de az aktív zenei pálya ezzel befejeződik. Hogy ez számára mit jelentett, azt csak a szűk család, barátok tudhatták, a kívülállók csak a mindig mindenben örömet lelőt ismerték. Sokan hentesként, azok között is a legkiválóbbak közül valóként emlékeznek rá. Sokan a szenvedélyes horgászt fogják még sokáig emlegetni. Hiányozni fog törzshelyéről a Duna-parton, hiányozni fog kedves, mosolygós alakja.

Ő az, akiről a bogdányiak egy kis „sétánykát” neveztek el már életében. Ez a kis ösvény a Duna-parthoz vezet. Sanyi tartotta rendben, kaszálta, ültette a szilvafákat, és hordta szét az apró kőzúzalékot.

A zenész, a hentes, a nagy horgász emléke sokáig maradjon köztünk!

Rákóczi 350!

1676. március 27-én, virágvasárnap felsírt egy újszülött Borsi várkastélyában. Megszületett I. Rákóczi Ferenc és Zrínyi Ilona fia, akiről később így zengett a költő:

*Hazánk szentje, szabadság vezére,
Sötét éjben fényes csillagunk,
Oh, Rákóczi, kinek emlékére
Lángolunk, és sírva fakadunk.*

– Petőfi Sándor: Rákóczi (részlet)

A mi nagyságos fejedelmünk! Emlékezzünk rá, akinek születése óta 350 év forgott le történelmünk kerekén.

Most nem a történelmi események hőseit, nem az ő szabadságharcát eleveníteném fel, hanem magánemberi tulajdonságait, jellemét, lelkiségét. Hiteles forrásból meríthetek: Vallomásai című önéletrajásából megismerhetjük az ő belső világát, gondolkodásmódját, érzéseit s mélyeséges hitét. A Vallomásokat Szent Ágoston hasonló című műve ihlette. Rákóczi is a lelkének mélyét tárja fel, nem szépíti magát, mert egyenesen az Úr Krisztusnak mondja el élete eseményeit. 1716–1719 közt írta meg ezt a művét latin nyelven. A szabadságharcról is beszámolt Emlékirataiban, ezt franciául írta. A Vallomások megrendítő olvasmány. Utolsó oldalán így ír: *„Bárki légy valamikor e sorok olvasója, ne az írás felett elméledjél, szeretetben magyarázd. Isten nagyságos dolgait imádd, vétkeimet utáld meg, ne ítélj meggondolatlanul; és értem, ki legnagyobb vagyok a bűnösök közt, Isten kegyelmére legméltatlanabb, Istenhez könyörögj!”*

Melyik fejedelem írt még ilyen alázattal önmagáról?

Sok mindenre emlékszik gyermekkorából is. Elég sok megrázó élménye volt, s bizony, hamar megismerte a szenvedést. Születésének körülményeit pedig szinte pironkodva idézi fel: *„Zavarba jövök, Uram, és elpirulok, midőn a Te születésedet és annak körülményeit vizsgálom, és a magaméval összehasonlítom... A Te szüleid szegény emberek voltak, enyéim fejedelmek. Te szegénységben jöttél a világra, én gazdagságban. De alázz meg engem, Uram, ebben az elmélkedésemben is, és add, hogy az igazságban a te alázatosságodat imádjam, és semmiségemet észrevegyem.”*

Édesapjára nem emlékezhetett, mert az pár hónappal az ő születése után hirtelen meghalt. Nagy szeretettel emlékszik édesanyjára és nagyanyjára, Báthory Zsófiára. Zrínyi Ilona mindkét gyermekét négyéves korukig szoptatta; Rákóczi ennek tulajdonította, hogy ő annyi minden testi megpróbáltatást kibírt. Visszaemlékezik arra, amikor négyéves korában egyik este egy kígyó mászott be szobájukba. Édesanyja már aludt, a vigyázó udvarhölgy sikoltozni kezdett. Zrínyi Ilona azt hitte, tűz van, felkapta kislányát, Juliánkát, s kifutott. A kislívu látta, hogyan mászik a kígyó egyre közelebb az ágyhoz, szerencsére időben berohantak a kamarás szolgák.

Ezt az esetet jóslatszerűnek tartotta, anyja második házasságával hozta kapcsolatba: *„anyánk, a Te szolgáld egy kígyót fogadott ágyába férje személyében.”*

Ez a férj volt Thököly Imre.

Tény, hogy a kislívu sokat szenvedett miatta. Még csak hétéves volt, s Thököly magával hurcolta őt hadjárataiba. Sokat éhezett, fázt: *„... Te takartál be engem, midőn fáztam, és a földön feküdtem, hol engem a hó fődött be...”* Szerencse, hogy vele volt nevelője, Badinyi János és kamarása, Kőrösy György. Ez utóbbit megkörnyékezték egyes rossz tanácsadók, hogy mérgezze meg a kislívu, kap érte kastélyt, nagy birtokot. Borzadva utasította el a csábítást, és ettől kezdve még jobban vigyázott a gyermekre. Ő főzött rá, más nem adhatott neki enni. Volt olyan is,

hogy vérhasban szenvedett Rákóczi Ferkó, s Thököly orvosai nem mehettek hozzá gyógykezelné. (Ki tiltotta meg?) Csak hálával gondolhatunk a két gyermekvigyázóra...

1683-ban a török Bécsset ostromolta. Thökölynek is részt kellett vennie ebben a küzdelemben, de szándékos lassúsággal elérte, hogy csak Pozsonyig jutott el seregével. Kínos lett volna keresztény hadak ellen csatázni! Bécsnél pedig Szobieszky János lengyel király megverte a törököt. A megvert had fejvesztett menekülése óriási zűrzavart okozott: átrontottak Thököly táborán is, sátrak omlottak össze, volt, hogy a lezuhanó sátorgerenda embert csapott agyon. A kis Rákóczi sátra is összeroskadt, az utolsó percben berohanó Kőrösy György életét kockáztatva hozta ki a hétéves gyermeket.

A bécsi győzelem után a császári hadak egymás után szorították a törököt kifelé; győztek Esztergomnál, Párkánynál is, s a törökök békét akartak kötni. A váradi pasa meghívta magához Thökölyt, aztán letartóztatta, így akarván bizonyítani a török béke-szándékot. A fejedelem kuruc hada emiatt szétbomlott. Zrínyi Ilona Munkács várába húzódott. Amikor ezt is ostrom alá fogta a császári had, a fejedelemasszony ellenállt. 1685-től 1688-ig védte várát, gyermekei örökségét. Erre így emlékezik az akkor 9–10 éves Rákóczi: *„anyám a Te adományodnál fogva, óh bölcsesség kincsesháza, mind okosság, mind szellemi tehetség tekintében nemét felülmúlta.”* Mint igazi Zrínyi-vér *„bátran járta körül a falakat. Te tartottad pajzsodat az ágyúgolyó elé, mely egy ízben komornájának fejét, ki mellette állott, teljesen szétszaggatta, úgy, hogy agyveleje órá is freccsent...”* A kilencéves kislívu édesanyja mellett szokta meg, hogy ne féljen. *„Megvallom, kelemesnek tűnt nekem, hogy a hegy tetejéről bármikor nézgethettem a csatározásokat, és ezért a humaniorák tanulásához mindig és szigorú eszközökkel kergetni kellett engem.”*

Érdekes esemény volt életében 1686-ban édesanyja névnapjának ünneplése. Verssel köszöntötte, amit nevelője, Badinyi János írt. A hosszú költeményből két sor így hangzott: *„Egy Munkács várába szorult a szabadság, / Kit egy Zrínyi-szívű tartott meg, asszonyosság.”*

Utána ellovagolt a tisztek sorai előtt, s megköszönte igaz hűségüket és fáradságukat. Tízéves volt...

1688 januárjában Munkács megadta magát. Lipót császár mindenféle ígéretet tett, teljes amnesztiát, javaik megtartását, csak az volt a feltétele, hogy hűségesküvet tegyenek, és Bécsben kell lakniuk. Ám az ígéretei írott malasztanak bizonyultak. Császári vezérek szabadultak be a Rákócziak kincstárába, s büntetlenül felprédálták. A gyermekek gyámjával Kollonics Lipót bíborost nevezte ki a császár, a magyargyűlöletéről hírhedt államférfit.

A Vallomásokban leírja a fejedelem, mi történt velük Bécsbe vivő útjukon, mekkora életveszélybe kerültek. A sebes Vág folyó mentén, mélységes szakadékok között egyszer csak leszakadt a nyerges ló alatt a part, lerántotta a rajta ülő kocsissal együtt. Ez a súly a hintó első kerekeit, aztán már az

egész hintót is magával rántotta volna, de a cserjékbe kapaszkodó kocsis és a gyeplőn függő ló nem zuhant le, a fejedelmi család ki tudott szállni a hintóból, s az odarohanó cselédség kimentette a kapaszkodókat.

Bécsbe érkezésük idején már zárva volt a kapu, órákat kellett várakozniuk, s eközben az utcanép, a csöcselék gúnyolta, sértegette őket. Az Ágoston-rendiek kolostorában kaptak aztán szállást, de nem maradhattak együtt: jött Kollonics, s azt hazudta a fejedelemasszonynak, hogy a gyermekeket elviszi bemutatni a császárnak. Nem oda vitte! Az Orsolya-rendi apácák zárdájába szó szerint berugdosta a síró, tiltakozó, 16 éves Juliánkát, Ferencet pedig a jószágigazgatójához vitette. Négy nap múlva közölték a 12 éves fiúval, hogy elviszik Bécsből. El kellett búcsúznia

nővérétől és édesanyjától. Őt soha többé nem látta viszont. 47 év múlva találkoztak haló poraikban: Rákóczi tetemét édesanyja mellé temették, az anya hamvait fia koporsójába zárták: „...a halálon keresztül visszaadatott itt nyugovó anyjának” – írja a sírirat latin nyelvű szövege.

Gyermekkorának története dióhéjban...

■ Varsányi Viola

Irodalom, forrás:

1. II. Rákóczi Ferenc Vallomásaiból, fordította Kajlós Imre. Budapest, 1903
2. Asztalos Miklós: II. Rákóczi Ferenc és kora, Dante könyvkiadó

A leves

A leves megnyugtatja a szívet, csökkenti az éhséget, csillapítja a kedélyeket, felkelti az étvágyat. Így a hosszúra nyúlt ünnepek után e havi cikkemben a tápláló leveseké lesz a főszerep.

Levest bármiből lehet főzni – gondolhatnánk joggal, illetve majdnem bármiből. A népmesei ravasz katona is használt zsírt, vizet, lisztet, sót, borsot, zöldséget, kolbászt a kőleveséhez, hogy megvezesse a zsupori vénasszonyt. Valószínű, hogy valahogy így készültek az első levesek is az ókorban. Ilyen mindent bele módon. Európában a XIV. században jelentek meg az első feljegyzések, receptek, amelyek a levesekkel foglalkoznak. A középkorban aztán beindul a levesbiznisz: garmadával érkeznek a levesreceptek.

Az olasz Scappi úr édeskömény-, mandula-, kendermaglevesről beszél. Triel úr (V. Károly konyhafőnöke) hagyma-, bab-, mustárlevest emleget. A Medici-ház séfje,

La Varenne úr elkészíti az első spárgalevest. A leves politikai szintre emelkedik IV. Henrik francia királynál, aki kijelenti, hogy addig nem rakja le a kanalat (nem hal meg), amíg vasárnaponként minden francia család fazekában nem fő tyúk. Persze a kanál előbb került letételre, mintsem az ígéretét beváltotta volna a derék Henrik király. Molière a Nők iskolájában a legszebb érzéshez hasonlítja: A férj leveze az asszony.

1795-ben elkészül az első tasakos leves. Az amerikai Rumford grófja, Benjamin Thompson készíti árpából és szárított lencséből. Vannak, akik csodaszerként tekintenek a jó tyúkhúslevesre, a Szentlélek levesének is tartják. Márai írja Krúdyról szóló regényében: „A lélekben is mindig a leves indítja el a komoly, emelkedett folyamatot, amitől az evés igazi ünnepé válik.”

Kultúrtörténeti és gasztronómiai elmélkedésem végén egy roppant egyszerű és enyhén szólva is egészen elképesztően finom, könnyen elkészíthető levest ajánlok mindnyájuk asztalára. A receptet Duende nevű gasztroblogger oldalán olvastam, és nagyon felkeltette az érdeklődésemet, mert stílszerűen a Világ Legcsodálatosabb Levesének nevezi eme ételt... nem árulok el nagy titkot: van benne igazsága a zalai illetőségű hölgynek.

Ez a leves a világ egyik legfinomabbja! Mesés! És alig pár hozzávalóból áll, egy gyermek is el tudja készíteni, mégis – és épp ezért – egy csoda. Persze a csodához és a gyermeki egyszerűséghez néha nagyon kanyargós ösvényeken jutunk el. A vargánya ízét semmi sem erősíti meg s hozza ki ennyire, mint ez az egyszerű kis leves. „Egyszerű kis leves” – írom, de valójában csak felsőfokokban lehetne beszélni róla. Az érzékek mámora, ha kóstolod. Nem lehet nem szeretni.

Hozzávalók 6 főre:

- 80 dkg burgonya (Adriát használtam),
- 2 dkg szárított vargánya,
- só,
- 6 dkg vaj,
- 2 dl tejszín,
- citromos kakukkfű.

A vargányát 3 dl meleg vízbe áztattam. A burgonyát meghámoztam, és annyi sós vízben, ami épp ellepte, főltettem főni. Amikor megpuhult, botmixerrel tényleg és nagyon krémesre alakítottam.

Beletettem a már puha vargányákat és hozzáöntöttem az áztatólevet (gomba tea) is óvatosan, mert az alján lehet homok vagy földszemcse. Tejszínt is tettem hozzá. Még plusz vízzel lehet alakítani az állagán, ki mennyire sűrűre vagy krémesen szereti. Végül a vajat is hozzákevertem, szépen beleolvad a levesbe, sűríti és gazdagítja. Kóstoltam, ha só kellett bele, pótoltam. Végül, mikor már lezártam, friss citromos kakukkfűlevélkékkel szórtam meg.

Citromos kakukkfű hígán friss zsályával is mennyei vagy normál kakukkfűvel is, vagy bazsalikomlevelekkel, vagy akár friss és nagyon leheletnyi rozmarinngal is jó, no és kaporral vagy petrezselyemzölddel is. De nekem a citromos kakukkfű az egyik legszeretettebb fűszerem, így soha nem készíteném mással.

Az egyszerű, de erőteljes ízek harmóniája ez a leves. Egyszerűen varázslatos.

Aki nem hiszi, főzze utána..., hisz tudják: a jó bab is holtig paszuly©

A cikkem megírásához segítségemre volt Vinkó József: Szellem a fazékból című könyve.

■ Schubert Árpád

Fotópályázat

Az idei esztendőben – még januárban – szerkesztőségünk fotópályázatot hirdetett. Köszönjük a kapott jeligés fényképeket mindenkinek. Négy pályázó azonban egész esztendőben kitartóan részt vett a felhíváson a beküldött fotóival. Őket kérdeztük, valamennyien ugyanazokat a kérdéseket kapták, s válaszaikból négy különleges egyéniséget ismerhetünk meg, most már nem csak a fényképeik által!

Továbbra is mindenkit biztatunk, jeligés pályamunkáikat küldjék a hirado@dunabogdany.hu címre.

A KÉRDÉSEK:

1. **Miért választottad ezt a jeligét?**
2. **Miért szereted megosztani másokkal a fényképeidet, az élményeidet?**
3. **Mivel foglalkozol, és mit tesz hozzá a fényképezés?**
4. **A képeid közül van-e olyan, amit szívesen látnál címlapfotóként? Miért?**
5. **A Híradóban most a címlapon a kép mellett mindig van egy vers. Van-e olyan képed, ami mellé van kedvenc költeményed is?**
6. **Miért biztatnál másokat is arra, hogy a képeikkel pályázzanak, mutassák meg másoknak?**

ÉBREDEZÉS: ÁDÁM TÍMEA

1. Az „ébredés” jelige adta magát. A képemen egy fadongó szerepelt, ami március elején jött elő. Pont úgy nézett ki, mint az emberek a reggeli kávéjuk előtt. (Látható a Híradó júniusi számának címlapján! – a szerk.)
2. Jó érzés, ha mások is látnak valamit abból, ami nekem épp megtetszett.
3. Az időm nagy részét a gyerekek teszik ki, ezen kívül szeretek kézműveskedni, főleg festményeket készítek. A fényképezés és a festés közel állnak egymáshoz, teret adnak az önkifejezésnek.
4. Van, több is. A tavaszi virágos képek a kedvenceim, jól mutatnának a címlapon... Ilyenkor a színek élénkek, harmonikusak, vonzzák a tekintetet.
5. Nincs. De ha maradunk a tavaszi képeknél, olyan verset választanék, ami örömet, megújulást sugall.
6. Minden fotó egyedi szemszögből mutatja a világot, és mindenkinek van olyan pillanata, amit érdemes megosztani!

KIS DUNA-ÁG: LEPSÉNYI KATALIN

1. Tulajdonképpen azért választottam ezt a jeligét, mert ez jutott először az eszembe. Először gondolkodtam, aztán hirtelen beugrott, hogy hát nekem van már, meg is maradok annál. Amikor először vettem részt fotópályázaton, ez volt a jeligém, meg is tartottam.
2. A facebookon kezdtem posztolni az idővonalon a fotóimat, majd folyamatosan fedeztem fel sok fotós csoportot. Jelentkeztem egybe, majd a másodikba és így tovább. Nagyon szerettem nézni mások fotóit, és persze megmutatni a sajátjaimat is. Sok sikerélményem volt, mivel a legtöbb csoportban az a szabály, hogy általában a nap képeit kiemelik, és nap végén egy posztban bemutatják. Van olyan csoport is, ahol a hét legjobb fotója borítókép a következő egy héten át. Ilyen módszerekkel inspirálnak, hogy legyen hozzá kedved és akaratod, hogy igyekezz, ha nyerni akarsz. Abból a szempontból is nagyon jó, hogy a profi fotósok sok segítséget adtak a tudásukkal, hát volt mit tanulni tőlük, mint abszolút amatőr fotósnak. Ezenkívül részt vettem 3–4 fotópályázaton is, de ott nem értem el eredményt. Az M1 Időjárásjelentés műsorába – ha jól emlékszem – kétszer bekerült fotóm háttérképként.
3. Nyugdíjas vagyok, immár 15 éve, de nem ez az oka, hogy elkezdtem. 2016-ban kaptam egy kis Sony kompakt gépet, megtetszett a fotózás, és elkezdtem posztolni a képeimet. Kb. egy év után egy kedves ismerősöm szólt, hogy jók a képeim, de jobb lenne hozzá egy jobb gép. 2017-ben kaptam egy Nikon Coolpix B700 tip. gépet, azóta is azt használom, nagyon szeretem. Jólesik, amikor másoknak is tetszenek a képeim, és ami nagyon jó, hogy sok ismeretlen ismerősöm lett. Ezek a facebookos ismerőseim már olyanok, mintha közelről ismernénk egymást. Kettővel sikerült személyesen is megismerkedni.
4. Erre nem tudnék egyértelmű választ adni, mert a 9 év alatt sokat készítettem, és a viszonylag jól sikerült fotóim közül biztos, hogy nem tudnék, vagy csak nehezen tudnék egyet kiválasztani. Ezért 2 nap hezitálás után választottam kettőt télit. Az egyik a forgónál készült 2020. január 13-án, a másik 2020. január 27-én a Nagyvilámon. Arra emlékszem, hogy meglehetősen kemény hideg volt.
5. Például emellé a két kép mellé van kedvenc versem: Benedek Elek: Január és Radnóti Miklós: Téli vers
6. A következő év pályázóinak azt üzenem, hogy merjenek megmértetni magukat. Mutassák meg, hogy milyen szép dolgok vannak körülöttünk, amit a hétköznapokban talán észre sem veszünk.

SILENZIO: SPANISBERGER ANNA

1. Talán azért, mert meg kell állni és kicsit elcsendesedni ahhoz, hogy a körülöttünk levő csodákat észre tudjuk venni.
2. Nem mondanám, hogy tudatos az, hogy megosztom a képeket. Inkább olyan számmomra, mintha elmesélnék egy történetet, ami velem történt.
3. Dolgozom, hogy meg tudjam valósítani a terveimet, és tanulok, hogy keretet adjak nekik!!!
4. Jelenleg nem tudnék ilyen képet mutatni. Azt hiszem, a kiállításon most egy időre mindent megmutattam.
5. Minden évszakhhoz tudnék egy verset mondani, de ami nekem a januárt jelenti, az Ady: Lédával a bálban című költeménye.

EZERSZÍNGOMBA: HOCK ZSÓFIA

1. A válasz egyszerű. Lenyűgöz a gombák világa. Olyan, mint egy kincskeresés: mindig találni valami újat, valami színeset. Ezerszín kaleidoszkóp – nemcsak a látvány, hanem az is, ami mögötte zajlik.
2. A részletekben van a csoda, csak sokszor elcsúszunk mellette. Ha fényképezek, megálllok, és velem kicsit az idő is. Ha más is megáll és meglátja, ami abban az adott pillanatban megfogott, öröm.
3. Biológus vagyok, de ide-oda kitekintgetek, érdekel a világ. A rész néha egész: a képekkel tanulok, tanítok, és talán meglepek, ablakokat nyitok. Elkapok hangulatokat, amelyek emlékké válnak. A természet és vele az élet csupa ritmus – mint a vers. A pillanat már történelem. Ha futni hagyjuk, elveszett.
4. Nehéz választani, de a választás folyamata izgalmas. Folyóiratszerkesztőként talán ezt élvezem legjobban: megtalálni azt a képet, amelyik a témát legjobban megmutatja, a leginkább elgondolkodtat, kérdéseket vet fel – és egyben esztétikai élményt is nyújt, kedvet csinál az olvasásra.
5. A kép mindig vers is. A betűkből összeálló dallamot látjuk, halljuk, érezzük, a látvány pedig ritmust, sorokat szül. Éppen ezért szeretem az impresszionistákat, mert olyanok, mint a köd, sejtelmesen gomolyognak, belénk kúsznak, sok apró, látszólag idilli részletet, mély és vibráló gondolati világgá mozaikoznak.

■ Szerkesztők

Mintha angyal suhanna át az arcokon...

Beszélgetés Hidas Andrással

■ **Mióta fényképezel? A gépeid váltották egymást?**

Gyerekkorom óta. Egyik barátom vágott bele, a filmhívást és nagyítást is maga végezte. Azonnal magával ragadott az élmény a kaptartástól a kész kép szárításáig. Első gépem édesapámtól örököltem, valamikor a háború előtti időkből. A következő egyik karácsonyra a nagy álom, egy szovjet Zenit tükörreflexes gép. Egyik első képem vele a szilveszter éjféle órállás volt a tévéből. Valami varázslatot éreztem azzal, hogy megörökíttem azt a pillanatot, amiről később kiderült, hogy ugyanolyan másodperc, mint bármelyik másik. Mindenesetre egyik legjobban dokumentált évfordulóm volt.

Aztán jött a színes korszak. Ezt már nem tudta követni a költségvetésem, sem filmben, de különösen a kidolgoztatásban sem. Katonai szolgálatom, tanulmányaim, családalapításom elaltatta ezt a kedvtelést. Érdekes módon, igen hamar hasznát láttam a munkámban, mivel mikroszkópos kromoszóma fényképeket kellett csinálnom elég speciális kidolgozással. Nem is tudom, mi lett volna, ha nincs ez a jártasságom, felszerelésem. A munkámban találkoztam először a digitális képrögzítéssel is. Ez ismét fellobbantotta a lángot, de időhiány miatt csak takarékon.

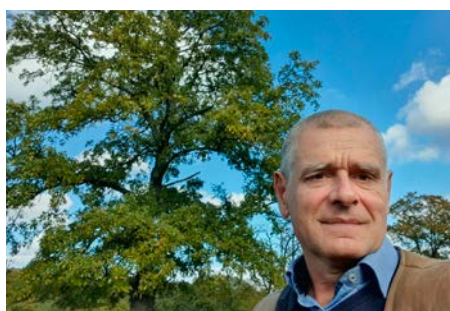
Azóta jó pár gép váltotta egymást, mert elragadott a fantasztikus technikai fejlődés. Kedvenc mondásom azonban egy nagy fotóstól: „a legjobb gép, ami éppen nálunk van”. Szóval, kikerültem a műszaki elragadtatásból. Talán.

Közel 20 éve keveredtem Bogdányba. Ezzel egy időben egyéb nagy fordulatok is értek. Munkahelyem átszervezése, munkám jelentős változása tette egyáltalán lehetővé, hogy ideköltözzek. Ekkor, a nagy változások, egzisztenciális, munkaügyi és egészségi traumák és az új kapcsolat és közösség új vizekre sodort. Testi-lelki megtérés (futás – hit) útjára kerültem, és az egész világegyetem megfordult körülöttem. A sok stressz következtében menekülve itt merültem a fotózásba. Megnyugtató, elterelte a figyelmemet.

■ **Más csak a természetet kapja lencsevégre, Te szívesen örökíted meg az embereket, a közösséget, az eseményeket. Hogyan alakult ez ki?**

Általában addig természetet, rovarokat, virágokat, tájakat, műemlékeket fényképeztem én is. Az új közegben az addig szinte ismeretlen közösségi élet felkeltette figyelmemet az emberek iránt. Elsősorban az objektíven keresztül. Az életben láthatatlan, de képen olykor megjelenő lélek magával ragadott. Mintha angyal

suhanna át az arcokon. Ezek a pillanatok, amelyek az adott akár ismeretlen embert szerethetővé teszik. Mert az a lényege lát-szik megjelenni, a lelke, amit nem lehet nem szeretni. Gyanítom, hogy a portrék készítése hozzájárult az Isten és ember kapcsolataim változásához, vagy fordítva? Azóta ajánlom mindenkinek a portrék készítését, különösen azoknak gyógyír, akik könnyen megítélik embertársaikat. Azóta már fényképezőgép nélkül is „portrézok”.

A közösségek ábrázolása kicsit másik műfaj, de hasonló élményeket ad. Az emberek közötti kapcsolatban is lehet látni az angyal átsuhánását. Amikor azt mondja az Írás, hogy Jézus köztünk jön el, azt látni vélem fényképeken, ha az áldott pillanatot sikerül rögzíteni.

Magam öröme csinálom, de persze nem zárok ki belőle senkit. Párom szokott korholni, hogy mire csinálom tízezzrel ezeket a mindenféle képeket, ha nem készítek albumokat, kiállításokat, nem forgalmazom őket. A tanulás nekem az írással megy a legjobban. A külvilág megfigyelése pedig a fényképezéssel. Nem feltétlenül a dokumentációval, hanem a kompozícióval fogom fel igazán a környezetemet, és örökíttem meg. Segít látni és nem csak nézni. Ez különösen emberekre nézve jelentős, hiszen az arc folyamatosan változó, mintha filmet nézne az ember, az angyal pedig ritkán jelenik meg rajta. De a képeim igazán akkor nyertek értelmet, mikor elkezdtem írni cikkeimet. A könyvemben, majd a honlapon fontosnak tartottam, hogy legyen kép, saját képem is hozzájuk. Ha megtalálom a rengeteg között a megfelelőt, az legalább akkora öröm, mint maga az írás.

■ **Mit üzensz a jövő évi fotópályázatra készülőeknek – biztatásul?**

Általában úgy állok az élethez, pedig rengeteg dolgozatot, cikket, pályázatot, írást bírálok igen kritikus szemmel, hogy látva a hibákat, bűnököt, mégis megtanultam mindenben a jót, a szépet keresni és megtalálni. Még ott és abban is, ahol és akiben roppant nehéz. Az lett a fő

vezérelvem, hogy a világ olyan számunkra, amit keresünk benne. A folyton botránkozó, kritikus ember élete eléggé nyomorult. Ez nem rózsaszín szemüveget jelent. Látom a balgaságokat, a gonoszságokat, bűnöket, de ezek csak árnyak a fényben. Én arra biztatok mindenkit, hogy a természetben könnyű szépet találni, de a legfélelmetesebb sikátorban, a legelvetemültebb emberekben is találjuk meg a szépet, a jót, a szeretetet, mivel az ott van mindenütt.

Nem eredetinek kell lenni elsősorban, hanem szépnek. A szép pedig a szeretet gyümölcse. Legyen az teremtmény, munka, alkotás, botladozó ember.

■ **A címlapon a kép mellett mindig van egy vers is... Van-e olyan a képeid közül, amelyik mellé verset társítasz és mit?**

Versekből később érő vagyok. Nagyon sokára találtam meg bennük azt a varázst, amitől úgy érzem, másképp süt a nap. Felnőtt fejjel kerülöm a katartikus élményeket. Úgy szoktam mondani, volt annyi katarzis életemben, hogy nem kívánom ezeket megidézni fiktív történetekkel. Ráadásul naponta találkozom sok szenvedéssel járó dologgal magam és mások életében, amiért nem kell külön keresgélnem a megható dolgokat, amiket maga az élet ír, és még az írók is ritkán tudják elérni. Hamvas Bélához hasonlóan úgy érzem, legszívesebben csak több ezer éves könyveket olvasok. A Szentírást és lelkiségi írókat többnyire. De ha mást, ott is az evangéliumokat látom, mint az életben. Ezek nagyon mélyen megérintenek, de ezeket a katarziszokat feloldó jellegűnek tekintem. Így még a halál sem tragédia, sem a veszteség vagy a szenvedés. Így minden rosszban a legjobb rejlik. A képekhez, miként az írásaimhoz, leginkább Isten ígéit rendelném.

■ **Ha pályázó lettél volna, mi lett volna a jelleged, és miért?**

Ha valamiért fedőnevet kellett választanom, az a Lassú Víz indián név volt.

A gimnáziumban volt egy kiváló idős magyar-történelem tanárunk, aki még a nyelvtant is úgy tanította, hogy szeretni kellett és lehetett. Szerintem valami egyetemről „patinthatták” ki. Nagypámhoz hasonlóan kora és törekenysége ellenére több élet és tűz volt benne, mint a fiatalokban. Ő is egyike azoknak a kiváló pedagógusoknak, akik miatt annyira rajongok értük általában is. Egyszer tartott egy osztályértékelőt. Sorra vett minket egyenként, és pár szóval ajándékozott meg. Nekem ennyit mondott: „Hidas, maga amolyan lassú víz partot mos.” Ennyi. Azóta gondolkodom, hogy ez jót jelent vagy sem. De magaménak érzem, mert ő mondta, és úgy mondta. Meg valóban, kitartónak, szívósnak tartom magamat életem folyamán, de akkor nem tudom, mi látszott ebből, mikor még magamnak sem.

■ Szerkesztők

Új fejlesztő játék az óvodában

Nagyon sok cikket lehet olvasni mostanában az elektronikus eszközök káros hatásairól. Ebben a témában már a bogdányi óvodapedagógusok is több cikket írtak. Ezen káros hatások olyan következményekkel járnak, amik a mi munkánkat is nagyban befolyásolják és átalakítják. Új módszereket kell megtanulnunk, új eszközöket kell bevezetnünk a mindennapjainkba.

Még a főiskolai gyakorlatom alatt találkoztam az egyik gyakorló óvodában egy fejlesztő játékkal, zuhanytálcából készült tereptálcával, ami nagyon megtetszett. Most pedig, amikor újabb és újabb nehézségekbe ütköztünk a nevelés során, újra eszembe jutott, hogy milyen nagy segítség lenne egy ilyen játék a mi óvodánkban is. A kezdetekben arra gondoltam, ha lenne az óvodának egy tereptálcája, azt minden csoport felváltva tudná használni. Ilyet ma már készen lehet kapni a boltban. Mi azonban közös összefogással elkészítettük a sajátunkat. Ebben nagy segítségünkre volt óvodánk alapítványa, mert rögtön felajánlottak nekünk három zuhanytálcát. A szülőktől kaptunk számukra már felesleges asztalokat, amiket egy kedves apuka, Karbán Károly méretre szabott nekünk. Egy szép nyári napon pedig négy lelkes óvodapedagógus lecsiszol-

ta és lefestette őket. Így már minden készen állt, hogy szeptembertől a gyerekek birtokba vegyék az új játékokat.

A három tereptálcára rögtön be is került három csoportba, amit azóta napi szinten használnak a gyerekek. Mivel nagyon sokoldalú játékról van szó, a gyerekek sosem unják meg a használatát. Mindig az adott évszaknak/témának megfelelő eszközöket rakunk bele. Ősszel például kukoricát, őszi terméseket, télen kék-re- fehérre festett csicscriborsót, házilag készített műhavat. A víz világnapján vagy a nyári melegben majd vízzel töltjük meg. De a gyerekek nagy kedvence természetesen a kinetikus homok, mert így a csoportszobában a hidegebb időszakban is tudnak homokozni. Szerencsére a csoportszobákban ki tudunk alakítani egy kis helyet az asztalnak, így tényleg mindig elérhető a gyerekek számára.

Nagyon sok területen fejleszti a gyerekeket, többek között például:

- A különféle anyagok és textúrák felfedezése fejleszti az érzékelést.
- A gyerekek saját világokat, történeteket alakíthatnak, ezzel fejleszti a képzelőerőt, kreativitást.

- A közös játék során megtanulnak együttműködni, így fejleszti e kommunikációt és szociális készségeket.
- A kis tárgyak mozgatása, rendezése erősíti a kéz- és ujjizmokat, fejleszti a finommotorikát.
- Nagy segítség a szenzoros gyermekek fejlesztésében is, mert az érzékszervekre ható ingerek segítenek ellazulni és megnyugodni.

Pár hónappal ezelőtt újabb zuhanytálcákat kaptunk, és elkészült a negyedik csoport számára is egy matatótálcá.

Nagyon szépen köszönjük a Dunabogdányi Óvodáért Alapítványnak és a szülőknek, hogy segítettek megvalósítani egy újabb célunkat a gyermekek fejlesztése érdekében.

■ **Herrné Flóris Anna**
óvodapedagógus

Tanulásmódszertani foglalkozások az iskolában

A munkanap-áthelyezések miatt 2026. január 10-én, szombaton tanítási nap volt iskolánkban. Nemcsak a diákoknak, nekünk pedagógusoknak is nagyon nehéz egy hétfői napon megfelelően koncentrálni, ezért az iskola vezetőségével úgy döntöttünk, hogy viszünk egy kis csavart a nap munkarendjébe, amit először még a diákoknak sem árultunk el.

Régi tervem, hogy bevezetem az iskolában a tanulásmódszertant mint foglalkozást, és kiváló „nulladik” alkalomnak tűnt erre ez a szombati nap.

Az első három órát normál tanítási rend szerint tartottuk, majd az alsó tagozaton kettő, a felső tagozaton három tanórát szántunk tanulásmódszertani foglalkozásokra. A két tagozat között annyi különbség volt, hogy a felsősök egy tanulási stílusról szóló kérdőív kitöltésével kezdtek, ami kiváló eszköz arra, hogy megtaláljuk a tanulók előnyben részesített tanulási stratégiáit, és ennek segítségével majd támogatást tudjunk nekik nyújtani a tananyag hatékonyabb elmélyítéséhez.

Sajnos ezt még az alsó tagozatosok nem tudják kitölteni (életkoruk nem teszi lehetővé), így ők a második szakasszal kezdtek, ahol már a teljes diákság a pedagógusok vezetésével játékos tanulásmódszertani feladatokat hajtott végre, mint például Szoborjáték, Egészítsd ki...! rajzolós, asszociációs feladat stb. Az ilyen jellegű játékokkal nemcsak a tanulók kognitív képességei, hanem sok más terület, mint például a motivációjuk és szociális kompetenciájuk is kiválóan fejleszthető.

A nap zárásaként egy nagy osztályszintű társasjátékozásra került sor, ahol kimondottan matematikai-logikai fejlesztő társasjátékokkal ismerkedtek meg a tanulók. A táblajáték régi tehetséggondozó eszköz, például a kognitív funkciók és társas kapcsolatok, a koncentráció fejlesztésére. Szerencsére iskolánk egy kedves volt kollégánk pályázatának köszönhetően hatalmas készlettel rendelkezik belőle.

A második félévben már rendszeres tanulásmódszertani foglalkozásokat tartunk majd, elsősorban az osztályfőnöki órák során, de igyekszünk az elemeit a tantárgyi oktatás-

ba is becsempészni. Mindemellett havonta kétszer délutáni tehetséggondozó társasjátékozást szervezünk a diákönkormányzat bevonásával.

■ **Lévai-Tóth Zsuzsanna**
főigazgató

Remek eredmények a Bolyai Természettudományi Csapatversenyen

Idén iskolánk második alkalommal ismét két csapattal képviseltette magát a Bolyai Természettudományi Csapatversenyen.

A gyerekek nagyon szépen szerepeltek: az ötödik évfolyamon a „Magvas Dilibogyók” nevű csapatunk: Kovács Ábel, Lévai Tamás, Mauks–Hatvani Bertalan, Tóth Bence a 117 induló közül a 7. helyen végzett.

A hatodik évfolyamos tanulóink, a „Bogdányi Tudorkák”: Guti Natália, Galántai Bence, Lang Vilmos, Németh–Gulyás Levente pedig a 86 csapat közül a 8. helyezést hozta el.

Felkészítő pedagógusaik Biczák Orsolya és Németh Zoltán Richárd voltak.

Szeretettel gratulálunk a szép eredményükhöz!

WEINWETTBEWERB UND SCHWABENBALL

20. BORVERSENY ÉS SVÁB BÁL

2026. február 14. – 18 óra
Dunabogdány, SPORTCSARNOK

BELÉPŐ: 12.500 Ft /részvétel a bálon, welcome drink, vacsora, desszert, borfogyasztás, meglepetés/

NEVEZÉSI KIÍRÁS
(További részletek a Bogdányi Híradóban és telefonon)
A nevezés feltétele tételenként 2 palack bor leadása
2026. február 11. (szerda) 18.00-20.00 között
a Művelődési Házban. Nevezési díj tételenként 1000 Ft.
 Az eredményhirdetésre február 14-én, a közönség előtt kerül sor.
IDÉN IS HIRDETÜNK KOLBÁSZVERSENYT! Nevezési díj nincs!

KÖZREMŰKÖDNEK
 Dunabogdányi Svábzenekar
 Donauknie Tanzgruppe
 Toniféde és Öcsipu

Dunabogdány
 Német Nemzetiségi Önkormányzat

RÉSZVÉTEL KIZÁRÓLAG ASZTALFOGLALÁSSAL! +36 30 836 1526
 /NEVEZNI A BÁLON VALÓ RÉSZVÉTEL NÉLKÜL IS LEHET/ dbnnonk@dunabogdany.hu

Január 19. – A magyarországi németek elhurcolásának és elűzetésének emléknapja

1946-ban ezen a napon indult el az első, Budaörsről Németországba tartó vonatszerelvény, amely a kollektív bűnösség elve alapján kitelepített magyarországi németeket szállította. 2026-ban a kitelepítések megkezdésének 80. évfordulójára emlékezünk.

A múlt emlék, a jelen felelősség, a jövő döntés. A múlt tanít, ha emlékezünk rá. A jelen formál, ha nem vagyunk közömbösek. A jövő attól függ, mit kezdünk mindazzal, amit ma teszünk – vagy elmulasztunk.

A korabeli eseményekre az iskolában egy rendkívüli történelemóra keretein belül emlékezünk. A megemlékezés során diákjaink a Kitelepítési Emlékmű előtt harmonikakísérettel elénekelték a „Donauschwaben werden wir genannt” kezdetű dalt, tisztelegve az ártatlanul meghurcoltak emléke előtt.

Az iskola, a német nemzetiségi önkormányzat és a települési önkormányzat képviselőivel közösen helyeztük el az emlékezés koszorúját és mécseseit az emlékmű előtt.

FOTÓ: BICZÁK ORSI

■ Vogel Norbert

Egy villásreggeli Bogdányban

A Magyar Orvosok és Természetvizsgálók Társasága XX. vándorgyűlését 1879. augusztus 28-tól szeptember 2-ig tartotta Budapesten, a Vigadóban. Orvosok, természet- és rokontudományok (idetartozott akkor pl. a régiségek kikutatása, az archaeologia is) művelői és kedvelői 557-en vettek ezen részt. Wallenfeld Károly már régóta a vándorgyűlések látogatója volt, vélhetően a földtan és bányászat szekciójában hallgatott előadásokat.

Augusztus 31-én a résztvevők közül mintegy 130-an kiránduláson vettek részt, melyről részletesen beszámol a Fővárosi Lapok című „szépirodalmi napi közlöny” szeptember 2-i számában megjelent „A visegrádi kirándulás” című írás. A „Drau” nevű gőzössel indult el a társaság, reggel hat után. „Fél kilenc múlt, midőn Bogdányba értünk... Mozsarak durrogtak a parton, zászlók alá gyülekezve tarkált több falu népe, a bányászfiúk és tűzoltók zenekarai játszották a Rákóczi-indulót, s volt nagy éljenzés. ... Háromféle nemzetiség volt együtt: pántlikás magyar lányok Tótfaluból, német lányok és asszonyok Bogdányból s cifra öltözetű, nyakukban arany-, ezüstpénzeket, fejükön csinált virágokat viselő szerb hajadonok Pomázról sat. Legények szintén mind a három fajtából.

Bogdány arról nevezetes, hogy gazdag trachyt-bányái vannak, s a főváros jórészt onnan kapja az utca-burkoláshoz szükséges kockaköveket. Itt terem tehát az anyag utcáink kemény toilette-jéhez. Wallenfeld Károly, bányabérlő és tulajdonos, ki e köveket szállítja, hívta meg vendégszeretőleg az egész társaságot, elébb egy bányába, aztán a saját házához villásreggelire.”

A HÁZIÚR ÉS FELESÉGE:

WALLENFELD KÁROLY
1869. (BAL OLDALON,
MELLETTÉ DR.
GERLÓCZY KÁROLY)

WALLENFELD
KÁROLYNÉ
SZ. DUKAT TERÉZIA
1875. K.

„Megindult a nagy menet, ki kocsin, ki gyalog. Nem igen messze fekszik, hegyoldalon a szép kőbánya, mely most zászlókkal volt tarkítva. Midőn oda értünk: nagy robbanás történt. A lőpor szemünk láttára ontott le egy csomó nagy trachytot, mely pergett, hullott alá, hogy belőle szabályos kockákat csináljanak. Folyt is a munka mutatóul, s hangzott több felé a zene. Itt a szerb legények és lányok járták összefogóva a kólót vékony csimpolyaszó [dudaszó] mellett, ott pedig magyar nép rakta cigány zenére tüzesen a csárdást. Egész népünnep volt a bánya előtti sík téren, de csak rövid ideig, mert menni kellett a fellobogózott faluba, a Wallenfeld családhoz, hol zeneszó, bő lakoma és a szíveslátás öröme fogadták a vendégeket. A házi úr, asszony és kisasszonyok a vendégszeretet erényét ugyan csak gyakorolták.

Az udvaron nagy fasátor állt lombokkal díszítve, alatta hosszú asztalok mindenféle hideg étellel, gyümölcsessel és borokkal megterakva. S megeredt a toaszt is... e lapok szerkesztője pedig azt a két hölgyet [köszöntötte], kik ily nagygyűlésen először képviselnek szaktudományt és nagyfontosságú társadalmi eszmét: a két orvos-hölgyet...”

(WIKIPEDIA)

Az egyik hölgyet jól ismerjük, ő az első magyar orvosnő, Hugonnai Vilma.

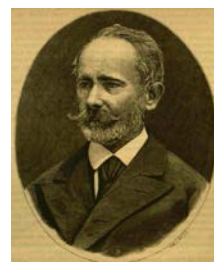
A másik hölgyet, kivel együtt tanultak Zürichben, Szibold Mária néven említik a cikkben, valójában Marie Siebold vagy Marija Fjodorovna

Zibold néven ismert orosz-szerb orvos volt, német „alattvaló”. (Képe védett, a szerb wikipedia oldalon megtalálható.) 1879-ben mint a belgrádi katonai kórház orvosa fogorvosi tanulmányokat végzett Budapesten, így került a vándorgyűlésre és a kirándulók közé.

Szakmai tudásának elismerése mellett a hazai sajtó csak 1904-ben egy kémtörténettel kapcsolatban említi dr. Sieboldot. Konstantinápolyban a szultán háremének orvosaként V. Murad emlékiratainak eltulajdonításával vádolták meg, ami, mint később kiderült, alaptalannak bizonyult.

„A Rácz Pali zenekara játszván a tűzről pattant nótákat: a fiatalság meg nem állhatta, hogy táncra ne perdüljön. Először a két fiatal házi kisasszonyt forgaták meg, s aztán a példa ragadós lett: belekeveredtek orvosok és természetbúvárok is, a forgatagba vitték Hugonay Vilrát, ki doktor is, grófnő is, – sőt (ki hitte volna!) Kada alpolgármesternek kitartó ostroma után sikerült még a gyanútlanul néző Szibold kisasszony doktori komolyságát is megingatni; hiába szabódott, egyet-kettőt neki is fordulnia kellett a csárdásban, melyet sohasem táncolt, s valószínű, hogy mást sem igen táncolhatott sokat. S a mulatás egyre eredetibb lett. Az urak fiatal csinos pórlányokkal, az úrhölgyek pedig neki-bátorodott falusi legényekkel rakták a csárdást, s az orosz vendégnő elmondhatja, hogy Magyarország Bogdány nevű falujában, a Wallenfeld-ház kapuja alatt látott csak igazi társadalmi egyenlőséget – egy három a táncban.”

A KIRÁNDULÁSON GEOLÓGIAI ISMERTETÉST TARTÓ DR. SZABÓ JÓZSEF AKADÉMIKUS ÉS A MUZSIKUS RÁ CZ PALI:

(WIKIPEDIA)

(ZENE-KAR.HU)

■ Vogel Andrea

Források

1. Chyzer Kornél: A magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűléseinek története 1840-től 1890-ig (Sátoraljaújhely, 1890)
2. Vámos Éva Katalin: Nők részvétele a természettudományos egyesületek munkájában Magyarországon a XIX. sz. második felében. Technikatörténeti szemle 15. (1985)
3. Budapesti Hírlap 1904. december 10-i száma 10. oldal.

AXIOART ÁRVERÉSI KATALÓGUS KÉPEI

Foci, foci és foci!

A Dunabogdányi Sportcsarnokban rövid időn belül három futballtornát is lebonyolítottak.

Még az óévben, december 30-án került sor a **Szilveszteri Kupára**, ahol 12 csapat mérte össze tudását. Az **1. helyért** járó serleget az **Elhalasztva** nevű együttes szerezte meg, 2. Színesceruza, 3. Szigetgyöngye, 4. Dinamó. A legjobb kapusnak járó díj Asztalos Timont illeti, míg a torna gólkirálya Kozák Tamás lett.

Január 11-én a 34. életévüket betöltött játékosok csaptak össze a **XIII. Kinizsi kupán**. Ezen a tornán is 12 csapat feszült egymásnak, akik 4-es csoportokban harcoltak a továbbjutásért. A kiélezett csatákat hozó torna első három helyezettje: **1. Leányfalu**, 2. Dunabogdány SE–Szentendrei Kinizsi Honvéd SE, 3. Romhány. A Legjobb kapus Jaczenkó Zsolt lett, míg a gólkirályi címet Szávuj Zoltán szerezte meg.

Végül január 17-én rendezték meg az **Oldboys Kupát**, ahol a 44. életévüket betöltött ifjak csaptak össze egymással. A részt vevő hat csapat között körmérkőzések döntöttek a végső sorrendről. **1. AC Zrínyi I**, 2. Pénzügyőr, 3. Piliscsaba, 4. AC Zrínyi II, 5. Db. Oldboys, 6. Sashegy. A Legjobb kapus: Pontyos Tamás lett, a legtöbb gólt pedig Rózsa László szerezte. Köszönjük Heim Endrének, hogy támogatta a tornákat! Gratulálok minden részt vevő csapatnak!

A szervezők nevében: **Kreiszi Flórián**

A KINIZSI KUPA 2. HELYEZETTJE: DB SE–SZKH SE

Uti Klub indul a Művelődési Házban!

A szervezők egy Dunabogdányban nagy múlt-ra visszatekintő játékot szeretnének újra elterjeszteni a köztudatban: ez pedig nem más, mint az ULTI! A klubban a világ egyik legszellemesebb kártyajátékát tanítanak meg a fiataloknak, akik nemcsak egy új tudással, hanem baráti társasággal is gazdagodhatnak!

Minden hónap 1. és 3. hétfőjén 19–21 óra között várják tehát –elsősorban a fiatalabbfiúk és lányok jelentkezését, akik szeretnének részesei lenni az újonnan induló csoportnak.

Második alkalom: 2026. február 16.

Jelentkezés a muvhaz@dunabogdany.hu e-mail címen.

12 éves a CsereMatyi Családi Bölcsőde

A Figyelj Rám Közhasznú Egyesület fenntartásában működő CsereMatyi Családi Bölcsőde idén ünnepelte fennállásának 12. évfordulóját. Az alkalom jó lehetőséget adott arra, hogy visszatekintsünk az elmúlt évekre, felidézzük a közösen megélt pillanatokot, és megmutassuk mindazt, ami a bölcsőde mindennapjait különlegessé teszi.

FOLYAMATOS FEJLŐDÉS DUNABOGDÁNYBAN

A bölcsőde indulásakor két csoporttal működött, az évek során azonban folyamatosan fejlődött és bővült. Új csoportszobával és átadóval gazdagodott, az udvar területe megnövekedett, a kerítés áthelyezésével és gyepszőnyegéssel pedig még barátságosabbá vált. A meglévő homokozó mellé egy újabb is épült, föléjük pedig egy szaletli került, amely védett játékeret biztosít a gyermekeknek. A közeljövőben a homokozók körüli terület gumitéglás burkolatot kap, hogy még biztonságosabb és esztétikusabb legyen. Az épület tetejére naplemek kerültek, tavaly pedig ünnepi fényekkel is feldíszítettük a bölcsődét.

MINDENNAPOK, ÜNNEPEK, KÖZÖS ÉLMÉNYEK

A CsereMatyi mindennapjait a jókedv, a játék és az odafigyelés hatja át. A napirend biztonságot ad a kicsiknek, miközben teret enged a mozgásnak, a levegőzésnek, a szabad játéknak és a pihenésnek is. Különösen fontos számunkra az ünnepek közös megélése: karácsonykor családi fotózás, Mikulás-várás, adventi készülődés, mézeskalácssütés és ünnepi lakoma teszi meghitté az időszakot. A farsang vidám jelmezekkel és tánccal telik, tavasszal a húsvét, az anyák napja és a gyermeknap köré szerveződnek programjaink. A nyár végét minden évben egy vidám búcsúztató ünnepséggel zárjuk, ahol a kertben ugrálóvár, csillámtetoválás, filmvetítés és sok finomság gondoskodik a jó hangulatról.

A BÖLCSŐDE IGAZI ÉRTÉKE A KISGYERMEKNEVELŐK

... akik nap mint nap gondoskodnak a rájuk bízott gyermekekről. Az alábbiakban ők maguk mesélnek arról, mit jelent számukra a CsereMatyi.

Aletta „Amikor kiderült, hogy én leszek az újonnan nyíló CsereMatyi Családi Bölcsőde egyik kisgyermeknevelője, egy gyermekkori vágyam teljesült. Hatalmas izgalommal vet-

tünk részt abban a folyamatban, amelynek során a felújításra váró épületből egy mesébe illő, bájos kis bölcsőde született. Festettünk, jeleket készítettünk, berendezést válogattunk, és közösen alakítottuk ki a bölcsőde arculatát.

Az azóta eltelt tizenkét év alatt megszületett a fiam is, aki egyéves korától velem együtt járt a bölcsődébe, így egyszerre láthattam szülői és nevelői szemmel a mindennapokat. Rengeteg kedves emlék köt az azóta felcseperedett gyerekekhez. Bár egy-egy búcsúztatáskor mindig azt érzem, hogy ilyen szuper csapat soha többé nem lesz, az új gyerekek érkezésével újra és újra megtapasztalom ugyanazt a szeretetet és örömet.”

Melinda „Igazán szerencsésnek mondhatom magam, hiszen tíz éve tölthetem mindennapjaimat gyermekekkel a bölcsődében. A ránk bízott kicsik a szemünk előtt cseperednek, okosodnak, és készülnek az óvodai évekre. Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy a szülők legféltebb kincseit bizzák ránk.

A mindennapokat mondókázások, kézműves foglalkozások és közös játékok színesítik. Külön öröm, amikor a kistestvér is bölcsődés lesz, és ismerős családokat köszönhetünk újra. A szülőkkel való kapcsolat számunkra hosszú távú, nem ér véget a bölcsődés évek lezárásával.”

Andi „Számunkra a CsereMatyi Családi Bölcsőde nem csupán munkahely, hanem egy szeretetteljes közösség. Jó látni, ahogy a gyermekek nap mint nap biztonságban, vidám légkörben fedezik fel a világot. Fontos számunkra a szülőkkel való bizalom alapuló kapcsolat, valamint a közös ünnepek és programok, amelyek erősítik az összetartozás érzését.

Büszkék vagyunk arra, hogy a bölcsőde az évek során folyamatosan fejlődött, mind tárgyi, mind szakmai szempontból. Hisszük, hogy az itt töltött idő meghatározó élmény a gyermekek életében.”

Anna „Abban a különleges helyzetben vagyok, hogy mindkét gyermekem ide járt bölcsődébe, és lassan két éve én magam is itt dolgozhatok. Szülőként már korábban is megtapasztaltam a családi légkört, a kisgyermeknevelők kedvességét és segítőkészségét. Amikor munkahelyváltásra került sor, nem volt kérdés, hogy ide szeretnék jelentkezni.

Az első nap izgalomra máig emlékszem, de a kolléganők szeretettel fogadtak, mindenben segítettek. Minden nap más és más, tele új kihívásokkal. Mi azon dolgozunk, hogy a gyermekek jól érezzék magukat, játszhasanak, és a szülők bizalommal fordulhassanak hozzánk.”

Heni „Szerencsésnek érzem magam, hogy a kezdetektől fogva részese lehetek a bölcsőde

életének. Tizenkét éve dolgozom kisgyermeknevelőként, öt éve pedig a bölcsőde koordinátoraként. Az évek során rengeteg tapasztalatot és közös élményt szereztünk, amelyek igazi csapattá formáltak minket.

Közös célunk a magas színvonalú, minőségi gyermekgondozás. Hálás vagyok a munkatársaim lelkes hozzáállásáért és azért a szeretetért, amellyel nap mint nap a bölcsődés gyermekek felé fordulnak.”

VÁRÓLISTA, TÁMOGATÁS ÉS ÚJ LEHETŐSÉG DUNABOGDÁNYBAN

A CsereMatyi Családi Bölcsődében a 2026–27-es nevelési évre vonatkozó várólista folyamatosan telítődik. A munkába visszatérő édesanyák havi 50 000 forintos állami támogatást vehetnek igénybe, amely jelentős segítséget nyújt a térítési díj megfizetésében. A bölcsőde új nyitvatartási ideje reggel 7 és délután 17 óra között biztosítja a rugalmas megoldást a dolgozó szülők számára.

Új lehetőségként indítjuk el az időszakos gyermekfelügyeletet, amely rugalmas segítséget nyújt a kisgyermekes családoknak, különösen azoknak a szülőknél, akik időnként néhány nyugodt órára vágnak vásárláshoz, ügyintézéshez vagy egy kis feltöltődéshez.

Az időszakos gyermekfelügyelet lehetőséget ad arra, hogy a gyermekek már bölcsődei környezetben, biztonságban, szeretetteljes közegben töltsenek el akár napi néhány órát, miközben a szülők tudhatják: jó helyen vannak. Ez a megoldás nemcsak a szülők számára jelent segítséget, hanem a gyermekeknek is előnyös, hiszen játékos formában ismerkedhetnek a közösséggel, a napirenddel és az új élményekkel.

A szolgáltatást a szabad férőhelyek függvényében biztosítjuk, célunk pedig az, hogy valódi támogatást nyújtsunk a családoknak a kisgyermekes időszakban.

Szeretettel várjuk az érdeklődő családokat a **06 20 448 5253** telefonszámon vagy a cserematyi.pafrany@gmail.com mail címen.

■ Spáth Jutka

„Figyelünk, segítünk, közösséget teremtünk”
– Figyelj Rám Közhasznú Egyesület!

Megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatása

ÉRTÉKTEREMTÉS DUNABOGDÁNYBAN

A Figyelj Rám! Közhasznú Egyesület húsz éve dolgozik azon, hogy a térségben lakó, fogyatékossgal élő és egészségkárosodott emberek számára valódi esélyt teremtsen, hogy olyan munkahelyeket hozunk létre, ahol a megváltozott munkaképességű emberek biztonságos, támogató környezetben dolgozhatnak, és képességeikhez illeszkedő feladatokat végezhetnek, és **amelyben aktív szereplői maradhatnak a közösség életének.**

Ez a cél mára megvalósult: pályázati támogatással felépült a modern, akadálymentesített foglalkoztató ház, amely a régi iparcikk kereskedés helyén áll. Aki emlékszik az egykori épületre, tudja, milyen jelentős változás történt – ma már egy korszerű, világos, barátságos munkahely várja azokat, akiknek a nyílt munkaerőpiacra való visszatérés nehezített.

A foglalkoztatás pályázati rendszerben működik, és jelenleg 25 fő számára biztosít támogatott munkalehetőséget. Közülük 18-an a foglalkoztató üzemben dolgoznak, ahol: ösz-

szeszerelés, fűszer és csokoládé csomagolás, termékek összeállítás, borítékolás, könnyű betanított munka képezik a mindennapi munkát.

A többiek a szociális szolgáltatásaink működését segítik: adminisztrációs feladatokat látnak el, valamint gépjárművezetőként, gondozónként vagy bölcsődénkben dadaként dolgoznak, ezzel is hozzájárulva az Egyesület mindennapi működéséhez.

A megmaradt képességekre építünk A megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatásának alapelve egyszerű: **a hangsúly nem a hiányokon, hanem a meglévő képességeken van.**

Minden munkatársunk előzetes képességfelmérésen vesz részt, és a feladatokat munkafázisokra bontva, személyre szabott betanítással sajátítják el. Így mindenki olyan munkát végezhet, amelyben sikerélménye van, és amelyben önállóvá válhat.

A foglalkoztató házban családias, kiszámítható környezet fogadja a dolgozókat, ami sokak számára nemcsak munkahelyet, hanem biztonságot és közösséget is jelent.

Értéket teremtenek – nekünk és a közösségnek is A megváltozott munkaképességű munkatársak munkája valódi értéket képvisel. Az általuk végzett csomagolási és összeszerelési feladatok fontos részei a partnercégek munkafolyamatainak, és egyre több vállalkozás látja meg bennük a megbízható együttműködés lehetőségét.

Mi pedig folyamatosan keressük azokat a megbízásokat, feladatokat, amelyek a megmaradt képességeikhez illeszkednek, és hosszú távon is biztosítják számukra a munkalehetőséget.

Közösség, amely megtart A foglalkoztatás nemcsak munkát ad, hanem közösséget is. Sok munkatársunk számára ez az első hely, ahol elfogadják őket, ahol számítanak rájuk, ahol sikerélményük van. A mindennapi rutin, a közös célok és a támogató környezet mind hozzájárulnak ahhoz, hogy erősödjön az önbizalmuk és a társadalmi beilleszkedésük.

■ Spáth Jutka

Munka, közösség és szeretet

A CSEREBOGARAK MINDENNAPJAI DUNABOGDÁNYBAN

A Figyelj Rám Közhasznú Egyesületnél a fejlesztő foglalkoztatás sokkal többet jelent pusztán munkavégzésnél. Az értelmileg és más fogyatékossgal élő fiatalok számára ez egy olyan biztonságos közeg, ahol **figyelmet, elfogadást és valódi lehetőséget kapnak arra, hogy kibontakoztassák képességeiket.**

Azok a fiatalok, akik részt vesznek a programban, különböző élethelyzetekből érkeznek: más-más képességekkel, más-más kihívásokkal. Ami közös bennük, az az igény arra, hogy **hasznosnak érezzék magukat**, alkotóhassanak, és közösségben élhessék meg mindennapjaikat. A fejlesztő foglalkoztatás során mindenki a saját tempójában, a saját lehetőségeihez igazodva vehet részt a munkában, amely nemcsak fejlődést, hanem sikerélményt is ad.

A Figyelj Rám Egyesületnél ez a tevékenység **2018 óta működik**, gyökerei pedig egészen 2008-ig nyúlnak vissza, amikor a Cserebogár csoport megalakult. Akkor még iskolás korú értelmileg akadályozott fiatalok alkották a közösséget, akikhez az évek során a környéken élő

további fiatalok is csatlakoztak. Azóta a Cserebogarak igazi, összetartó közösséggé váltak.

A mindennapi kreatív tevékenységek és munkák mellett a közös élmények is fontos szerepet kapnak. A Dunabogdányi Művelődési Ház támogatásával **heti rendszerességgel Boccia-edzéseken** vesznek részt, emellett előadásokra, fellépésekre és hosszabb felkészülési folyamatokra is lehetőségük van. Az egyesület rendezvényei ma már szinte elképzelhetetlenek a Cserebogarak műsora nélkül – fellépéseik mindig **üditő színpoltjai**, lelkei az eseményeknek.

Különösen emlékezetes volt a **tavalyi, 20 éves jubileumi ünnepség**, ahol a Cserebogarak egy fergeteges **divatbemutatóval** lepték meg a közönséget. A fiatalok hónapokon át készültek a fellépésre, és a színpadon felszabadultan, büszkén mutatták meg magukat – a vastaps és a mosolyok mindent elmondtak.

A karácsony minden évben kiemelt időszak az egyesület életében. A Cserebogarak ilyenkor is nagy lelkesedéssel készülnek, hiszen számukra az ünnep nemcsak a fellépésről, hanem az együtt töltött időről és az egymásra figyelésről szól. Tavaly a karácsonyi angyalok is „leszálltak” az egyesülethez: a Cserebogár csoport egy **megható és egyben mulatságos**

mesejátékot, *A didergő király* történetét adta elő. A darab üzenete – hogy a szeretet és a kedvesség a leghidegebb szíveket is felmelegíti – különösen közel áll mind a szereplőkhöz, mind a közönséghez, és igazi lelki feltöltődést adott az ünnepvárás idején.

Mindehhez azonban elengedhetetlen az a **türelem, kitartás és kreativitás**, amellyel az egyesület munkatársai nap mint nap dolgoznak. Értelmileg sérült emberekkel foglalkozni nemcsak szakmai feladat, hanem **erkölcsi felelősség és emberi hivatás** is. A kollégák odafigyelése, empátiája és elkötelezettsége teszi lehetővé, hogy a Cserebogarak valóban biztonságban érezzék magukat, fejlődhessenek, és megmutathassák, mennyi érték rejlik bennük.

A fejlesztő foglalkoztatás, a közös élmények, az előadások, a kirándulások, a színházlátogatások és a nyári táborok mind azt szolgálják, hogy ezek a fiatalok **teljesebb, örömteliblebb életet élhessenek**, és a közösség aktív, szeretett tagjai legyenek.

■ Spáth Jutka

Kérjük, támogassa tevékenységünket adója 1%-ának felajánlásával, amellyel segítheti Egyesületünk mindennapjait, közösségi életét. 18707104-1-13 vagy: MBH bank számlaszám 64700014-10015074

Író–olvasó találkozó és irodalomterápia decemberben

Hogyan lehet leírni és a nagyközönséggel megosztani életünk legnehezebb időszakát? Mi alapján választ témákat az író, és hol húzza meg a határt saját élmény és fikció között?

Ilyen izgalmas kérdésekkel indítottuk a beszélgetést **Péterfy–Novák Évával**, december 13-án a könyvtárban. Az est folyamán a *Nevers-vágás* című kötet mellett a férjével, Péterfy Gergellyel közösen jegyzett *Nápoly tűz és titok* című könyv is bemutatásra került.

Az íróknak legújabb novelláskötetében sem kerüli meg a „nehéz” témákat: a családi örökségek, szégyen, hazugság, manipuláció mellett a humoros történetek is megjelennek.

A jelenlévők a kulisszák mögé is bepillantottak: megtudhattuk, hogyan gyűjt ihletet az író, hogyan ír, és mennyire enged magához közel egy-egy történetet. Mivel a házaspár a Péterfy Akadémia keretein belül folyamatos íróképzésekkel is foglalkozik, első kézből hallhattuk, milyen gyógyító és felszabadító ereje van az írásnak.

A *Nápoly tűz és titok* kötet kapcsán megelevenedett egy egészen különleges világ: Nápoly szellemisége, hangulata, ízei és illatai. Aki ott volt, és hallotta a beszélgetést, egész biztosan kedvet kap egy igazi citromos spagettihez vagy egy nápolyi utazáshoz.

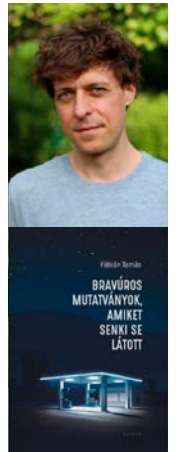
A kötetek bemutatása után a jelenlévők is kérdezhettek, illetve dedikálásra is sor került. Azt hiszem, mondhatom, hogy egy egészen egyedi, családi hangulatú estére került sor. Az írókat és Gergelyt is bármikor szeretettel visszavárjuk!

Remény és az irodalomterápia Decemberben az évi irodalomterápiás alkalmakat is lezártuk. Az ünnepek előtt mi más is választhattam volna témaként, mint a reményt. *Emily Dickinson A remény egy tollas jószág* című verse adott keretet ahhoz, hogy megbeszéljük: kinek mit jelent a remény, hogyan testesül meg, és miként tudjuk előhívni magunkból a nehéz időkben. Köszönöm a résztvevőknek, hogy újra nyitottan és őszintén megosztották a gondolataikat!

Mi vár ránk az új évben? Nem állunk meg, idén is folytatjuk a programokat! Következő vendégünk **március 5-én 18:00 órától Fábiani Tamás** író, a Telex.hu munkatársa, műsorvezetője. A ***Bravúros mutatványok, amiket senki se látott*** című kötetének bemutatóján túl beszélgetünk majd vele az újságírásról, arról, hogy ma ő hogyan éli meg ennek a műfajnak a mindennapjait, mi viszi előre, és mik a tervei a jövőre nézve.

Izgatottan várom a találkozást, a részletekkel és pontos dátumokkal kapcsolatban figyeljétek a Papírsárkány irodalomterápia facebook oldalát és a plakátokat! Addig pedig olvassátok Tamás könyvét, megéri!

■ Veres Ágnes

Az ára megvan. Az értéke hol marad?

Sok mindent beárazunk, rangsorolunk, véleményezünk. Tudjuk, mennyibe kerül egy okostelefon, egy ház, egy koncertjegy, egy korsó sör, sőt ma már azt is tudjuk, hogy „mennyit ér” egy kattintás, egy lájk, gyakran már ebben mérünk egy perc figyelmet. Egy perc? Ugyan! Már másodperceket árazunk be. Mert az ár megnyugtató. Pontos. Csak éppen nem biztos, hogy bármit is elmond valami igazi értékéről.

Az ár azt mondja meg, mennyit kér érte az eladó. Mennyit mer kérni érte. Az érték inkább azt, mennyit jelent. Valakinek dilemma, hogy mennyit kérhet. És a kettő között ma egyre nagyobb a szakadék. Ami drága, az fontos. Ami olcsó, az gyanús. Ami ingyen van... Pedig vannak fontos dolgok, aminek egyáltalán nincsen ára. A bizalom. Az idő. A szeretet. A közösség. Ezeknek értéke van. Gondoltál már erre?

Mi az érték? Kényelmetlen. Nem mérhető, nem tudunk vele igazából mit kezdeni, nem lehet gyorsan eldönteni mi az, nem lehet Excel-táblába rendezni, és függvényeket hozzárendelni. Az ár azonnali, egy szám, egy döntés, egy tranzakció, egy mozdulat, egy érintés, fizetsz, és kész. Az áron bosszankodsz, az értéket pedig nem tudod nevével nevezni. Érték az, amit féltesz, hogy ellopnak tőled? Azért értékes, mert ára van? Ami ingyen van, az nem értékes?

Mi a siker? Amikor a sikerről beszélünk, sokan azonnal eredményekre, számokra, profitra és

látható elismerésre, azonnali visszajelzésre gondolnak. A sikeres út nem mindig a legrövidebb, és a nyereséges döntés nem mindig a leghangosabb. A hangerő gyakran elfedi a bizonytalanságot. Van, amikor a valódi eredmény csendben születik meg: következetes munkában, kitérőben és abban a hitben, hogy az érték előbb–utóbb megtérül. A siker nem csupán számokban mérhető. Lehet sikeres az is, aki vagy ami hatással van másokra, bizalmat épít, képes értelmet adni annak, amit csinálunk. A nyereséges, fontos döntések sokszor türelmet kérnek. Amit ma befektetésnek érzünk – időt, energiát, figyelmet –, az holnap stabil alapként térhet vissza. A gyors haszon csábító, de a tartós nyereség mindig értékteremtésből fakad.

Sikeresnek lenni nem azt jelenti, hogy mindig nyerünk. Sikeresnek lenni szerintem azt is jelenti, hogy tudjuk, mikor kell megállni, újragondolni és irányt váltani, mikor kell megköszönni. Hálásnak lenni. Azt jelenti, hogy kitarunk az értékeink mellett, akkor is, amikor az eredmény még nem látszik. Sokáig, nagyon sokáig nem látszik. Amikor már mások sem hisznek benne. Előfordul, hogy ez már–már zavar. Elbizonytalanít. Minden nap választás elé kerülünk: megelégszünk az átlagossal, vagy merünk többet akarni. A siker nem kiváltság, hanem döntés.

Mi a hála? A hála annak felismerése, hogy nem mindent egyedül értünk el. A hála megállít egy

pillanatra, és emlékeztet arra, hogy az utunkat emberek, figyelem, támogatás és közös munka kísérté. A közösség erőt ad akkor is, amikor egyénileg elfáradnánk. Mert van, aki meghallgat, van, aki segít, és van, aki példát mutat. Van? A közösség nemcsak jelen van, hanem megtart. A hála nem gyengeség, hanem tudatosság. Annak elismerése, hogy a sikerek mögött együttműködés, bizalom és egymás iránti felelősség áll. Hálásnak lenni azt jelenti: megbecsülöm azokat, akikkel együtt haladok. Mert egy hálás közösség képes igazán előre haladni.

Ne légy közömbös, mert a közöny csendben rombol! Nem kiabál, nem támad, mégis elveszi az értelmét annak, amit tehetnénk. A világ nem attól válik rosszabbá, hogy vannak tévedések, hibák, hanem attól, hogy túl sokan fordítják el a fejüket. Most nem fér bele. Idén kihagyom. Talán később. Majd jövőre, amikor kedvezőbbek a körülmények. Valaki más biztosan megoldja. A közömbösség így lesz kényelmes menedék. Nem kér felelősséget, nem kíván bátorságot, de aki nem érez, az nem is épít. A változás mindig azokból indul, akik mernek odafigyelni, megszólalni, tenni. Aki közömbös marad akkor, amikor a közösségből segítséget kérnek, az nem feltétlen rosszindulatú – gyakran csak nem érzékel felelősség súlyát. Abban bízunk, hogy lesz még alkalom, hogy majd mások is lesz lehetőség cselekedni. A közösség ott kezdődik, ahol felismerjük: amit ma nem vállalom, azt holnap valaki másnak kell elvinnie. A közömbösség következménye mindig ugyanaz: a közösség gyengül.

■ Vogel Norbert

Közérdek vagy magánérdek a Kutya–hegyen?

TÖRVÉNYESSÉGI FELÜLVIZSGÁLATOT KÉRT A HEGYLAJÓK EGYESÜLETE

A Dunabogdányi Hegylakók Egyesülete (DHE) a Pest Vármegyei Kormányhivatalhoz fordult, kérve a település új Helyi Építési Szabályzatának (HÉSZ) törvényességi felülvizsgálatát. Az Egyesület álláspontja szerint az önkormányzat saját stratégiai céljaival és a lakosság érdekeivel ellentétesen adott utat egy nagyszabású turisztikai beruházásnak a Kutya–hegyen.

A település életét meghatározó döntések születtek 2024 szeptemberében, ám az események gyorsasága és iránya komoly aggodalmat keltett a helyi lakosokban. A DHE által benyújtott beadvány súlyos jogi és szakmai ellentmondásokra hívja fel a figyelmet.

Ellentmondásos döntések 24 óra alatt A beadvány rávilágít egy különös jogalkotási folyamatra:

- **2024. szeptember 9.:** A Képviselő-testület elfogadta Dunabogdány Településfejlesztési Tervét (TFT). Ez a dokumentum a „szelíd turizmust” és a „természetközeli életér” megőrzését tűzte ki célul.
- **A stratégia rögzíti:** A természettel való együttélésnek kell a fókuszban lennie a

„nagy idegenforgalmi beruházások helyett”.

• **2024. szeptember 10.:** Alig 24 órával később kihirdették az új HÉSZ-t. Ez a rendelet a Kutya–hegy érintett részét mezőgazdasági területből „K-Rek-2” (különleges rekreációs) övezetbe sorolta át.

• **A következmény:** Az új besorolás egy 50–90 egységből álló, intenzív turisztikai komplexum (lombházak) megépítését teszi lehetővé. Ez a lakók szerint egyértelműen nagyberuházás, amit a saját stratégiájuk tilt.

Vízhiány és környezeti kockázatok Az Egyesület és az érintett lakosok szerint a tervezett beépítés alapvető infrastrukturális feltételei nem biztosítottak. A beadványban foglalt adatok alapján:

- **A Fővárosi Vízművek** (a hálózat állapota miatt) nem tudja garantálni a meglévő hálózat névleges kapacitását messze meghaladó többletigényt, ami egyben olyan mértékű, fogyasztási igény, amely veszélyeztetné a környéken élők üzembiztos ivóvízellátását.
- A területen a közműves szennyvíz-elvezetés teljes körű kiépítése hiányzik. Ez a meredek hegyoldalban komoly környezetterhelési és talajszennyezési kockázatot jelent.

- A 15%-os beépíthetőség és a 6 méteres építménymagasság drasztikusan megváltoztatná a Kutya–hegy tájképét, és elkerülhetetlen erdőirtással járna.

Kinek az érdeke? A dokumentum szerint az önkormányzat főépítészre már 2023-ban elismerte egy válaszlevélben, hogy a Hivatal egyeztetett a beruházóval. A rekreációs övezeti besorolást azért javasolták, hogy a befektető megvalósíthassa eredeti célját, a lombházak építését.

Az Egyesület álláspontja szerint ez felveti a településrendezési jogkörrel való visszaélés gyanúját, mivel a rendeletet egyedi befektetői igényre szabták a lakosság véleményének kikérése nélkül.

Az eljárás célja Az Egyesület kéri a Kormányhivatalt, hogy vizsgálja felül a HÉSZ vitatott rendelkezéseit. Amennyiben azok jogsértőek, vagy az Alaptörvénybe ütköznek (például az egészséges környezethez való jog sérelme miatt), kezdeményezzék azok megsemmisítését a Kúriánál. A lakók célja, hogy megvédjék Dunabogdány természeti értékeit és a falu eredeti fejlesztési irányait.

■ Dunabogdányi Hegylakók Egyesülete

Ilyen is volt

Az 1970-es években egy csapat gyerek és néhány lelkes felnőtt „Tájvédelmi körzetet” járt Bogdány körül. A „környezetvédelmi örök” gyerekek voltak, egy-egy ügyesebb vagy lelkesebb, csoportvezetőként vett részt tevékenységükben. A terület, amit kirándulásaik során rendszeresen gondoztak, bejártak: Áprily-völgy – Pap-hegy – Vízverés-nyerge – Urak asztala – Paprét – Kalicsa-völgy – Ásvány-patak – Váradok. Téli találkozóik fő jelszava (ma azt mondanánk szlogenje): Télben, hóban a madarakért. Mit is csináltak? Erről olvashatunk rendszeres, heti alkalmakat megörökítő naplójukban.

„A föld megfagyott, a köd szitálni kezdett. A meghirdetett természetjáráson ezen a vasárnapon a szokottnál kevesebben voltunk. Nagy feladatot

kellett végrehajtanunk, egy óriási dúcetét felállítani! Vendivel vittük az etető rúdját. János és Tamás a házikószerű tetejét. Ha fáradtak voltunk, Teri néni és Gyuri bácsi is segített. Kiértünk a Küllenberg-forráshoz. Ott vezetőnk azt mondta, kemény munka lesz ez, mert fagyos a föld. Mi mind körülötte segítettünk. Közös munkánk után állt az etető! Pont időben készült el ez a munka, mert másnap már hullott is a hó. Mi pedig boldogok voltunk, hogy eggyel több nagy madáretető lett az erdőben.” (Bogdán Imre)

1979 februárjában Varga Vendel ír a madáretetésről:

„Szombaton kirándulni mentünk az erdőbe. Egész délelőtt hullott a hó. Egy kis hóembert készítettünk. A madarak éhesen várták az eleséget. Megtöltöttük az etetőket napraforgómaggal, amit Gyuri bácsi hozott a hátizsákjában. A táj gyönyörű fehérbe öltözött. Siettünk haza, mert egy kicsit vizesek lettünk..”

Kertjeinkben etetjük a madarakat, de vajon van-e folytatás az erdőben is?

„A zene összeköt”

Beszélgetés Tekulics Lászlóval

■ **Kedves Laci, mint minden zenészünktől, úgy Tőled is ezt kérdelem először: volt-e a családban zenész?**

Nem zenész családból származom, szüleim eleinte a házunknál működő Dunabogdányi Szóda és Bambi Üzemben dolgoztak. Később bővítés miatt a régi Vadász Étterem udvarán lévő helyiségbe költözött át az üzem. Itt rengeteg zenei esemény (esküvők, bálók) került megrendezésre. Sokat hallgattam a fúvószenekart, amelyben zömmel amatőr zenészek (pl. Knáb Feri, Kammerer, Müller, Lang Misi) főállásuk mellett, zeneszeretetből játszottak. Azt leszámítva, hogy szerettem hallgatni a zenét, különösebben nem érdekelt ez a vonal, egyáltalán nem foglalkoztam vele.

■ **Mégis hogyan kezdte zenével foglalkozni?**

Általános iskola negyedik osztályos voltam, amikor lehetőségem lett személyesen megismerkedni a zenével, ugyanis akkor indult először zenei óra Tari Vilma szervezésében. Azelőtt mindenki házaknál, rokonoktól, idősebbektől tanulta a zenét. Ahogy merültünk el a zene tanulásában, akkor kezdett magával ragadni. Ahhoz, hogy folytassam a gyakorlatot, sok ember szeretetére, törődésére, dicséretére és biztatására volt szükségem, amiben nem is volt hiány. A tanulók közül sajnos sokan lemorzsolódtak.

■ **Hogyan lett a trombita a hangszered?**

Kérdezték, hogy kinek melyik hangszer szimpatikus, engem a trombita külleme fogott meg, így ezzel próbálkoztam, és így visszatekintve, hogy amiket és ahol elértem, nagyon jó választás volt.

Akkoriban tudtam csak meg, hogy valójában mennyi hivatásos katonazenész él itt Bogdányban (Elterék, Schillingék, Lőrinc Pista, Weidner Ottó, Vác Toncsi, Lang Józsi és még sorolhatnám).

■ **Hogyan és hol folytatódott zenei tanulmányaid Bogdány után?**

Már általános iskolásként hívtak a felnőtt zenekarba, ami nagyon nagy büszkeséggel töltött el, és kaptam sok visszajelzést, hogy nekem lehetne ez az utam. Elter Jani bácsi karolt fel, és javasolta, hogy a Katonai Zeneművészeti Szakközépiskolát vegyem célba.

Megfogadtam tanácsát, így az általános után 1968-ban felvételt nyertem a Magyar Néphadsereg Központi Zeneművészeti Szakközépiskolába, ami 5 éves volt, így 1973-ban végeztem.

■ **Milyen volt ez az iskola? Hogyan emlékszel rá?**

Ebben az iskolában mindenki bentlakásos volt, és ugyanúgy ránk is vonatkoztak a katonai szabályok: ha ki akartunk menni a városba, engedélyt kellett kérni, ha haza akartunk jönni, eltávozást kellett kérnünk és hasonlók. Egyáltalán nem bántam meg, mert cserébe kiváló tanáraink voltak mind zeneileg, mind emberileg.

Már a szakközép alatt rengeteg élő rádiófelvételünk volt, Jancsó-filmekbe nagy szeretettel hívták a zenekart, illetve az Angyalbőrben is sokat játszottunk.

■ **A szakközépiskola után maradtál katonazenész?**

Az iskola elvégzése után rögtön a Szentendrei Katonazenekarnál sikerült elhelyezkednem trombitásként, ami szerencsére közel volt Bogdányhoz. Itt már voltak ismerős bogdányiak (Schilling Attila, Serczel Miki, Weidner Ottó). Sajnos csak egy évig működött még ez a zenekar, majd megszüntették.

■ **Mi történt ezután?**

Nagyjából ebben az évben alapítottunk meg egy „kispártit”, ami a Schilling Zenekar nevet kapta. Rengeteg hajókiránduláson, bálon, esküvőn zenéltünk hétfévente, ami a család rovására mehetett volna, de szerencsére a feleségek mindig türelmesek és kitartóak voltak.

A Szentendrei Zenekar megszüntetésével párhuzamosan alakult meg a Budapesti Helyőrségi Zenekar (Petőfi laktanya), ahova sokunkat átvettek Szentendréről. Ez azóta is működik. Itt viszont „rontottam az összképen”: a fogazatom miatt lefelé fújtam ki a levegőt, ezért a trombitámat is lefelé tartottam, viszont így a hangszer korpusza nem volt megfelelő, nem voltak egy magasságban. Így történt, hogy Kuzsel hangszereszt kértem meg, hogy hajlítsa meg a hangszer csövét, onnantól kezdve már mindig így trombitáltam.

■ **Bogdánytól a Petőfi laktanya bizony nagy távolság! Egész pályád alatt utaztál?**

1986-ban lehetőségünk volt beköltözni Évivel és a gyerekekkel Budára, Gazdagrétre, így a napi 4,5 óra utazás lecsökkent 25 percre a

munkába járás során. Bármennyire jól éreztem magam a zenész kollégák között, a szívem fájt, hogy ott kellett hagyni Bogdányt. Hiányoztak a rokonok, haverok, ismerősök és az itteni miliő. Bogdányhoz hasonló közösséggel nem lehet találkozni!

■ **Milyen élet volt a Központi Zenekarnál?**

Ezzel a Zenekarral rengeteget jártunk külföldre zenélni a kötelező protokoll mellett. Voltunk Belgiumban, Franciaországban, Olaszországban, Németországban, Lengyelországban, Csehországban, Ausztriában. Világfesztiválok, katonai találkozókra vettünk részt, ahol a világ minden tájáról érkeztek zenekarok.

■ **Hamar nyugdíjas lettél. Mi volt ennek az oka?**

1993-ban tüdőrákkal diagnosztizáltak, amit a korai felismerésnek és gyors operációnak köszönhetően sikerült megállítani. De ott véget ért a pályafutásom. Az orvosok tiltottak a trombitától. Annyira hiányzott a hangszerem, hogy a tiltás ellenére mégis megpróbáltam fújni, ami újabb kórházi kezeléshez vezetett. Onnantól már nem kockáztattam. 1994-től (40 éves korom óta) nyugdíjasként élek, amit 69 éves koromig portaszolgálattal egészítettem ki.

■ **Örülünk, hogy ismét sokat látunk, láthatunk Bogdányban. Mikor tértél vissza?**

2025 áprilisában költöztem vissza. Örömmel tapasztalom, hogy a zene iránti szeretet nem múlik itt Bogdányban. Minden eseményen jelen van a zene, zenei kíséret. Fantasztikusnak tartom, hogy ilyen lehetősége van a gyermekeknek tanulni, ilyen közegben és ilyen tanárokkal. Szakmailag remek emberek folyamatosan időt és energiát nem spórolva építik a színvonalat, gyermekeink, unokáink tudását!

■ **Mit üzensz azoknak a szülőknek, akik gyermeküket szeretnék zenére taníttatni? Miért fontos ez?**

Mindenképpen ajánlom! Főleg, hogy ilyen lehetőségeink és ilyen remek tanáraink vannak itt Bogdányban! Sokkal többet tanulunk a zenétől, mint gondolnánk: koncentrációt, egymásra figyelést, csapatmunkát, alkalmazkodást, fegyelmezettséget. És nem utolsó sorban a zene összeköt, és lelki pluszt ad.

■ **Köszönöm a beszélgetést.**

■ Hock Zsuzsa

Mi újság a „Zsebkert” –ben?

A január a kertben puha hóval betakart csendességgel telt. A fehér hótakaró a legjobb védelme a talajnak a téli hidegben.

Amíg kertünk pihen, felkészülhetünk a következő szezóra.

Ahol már az elmúlt év tapasztalataival felvértezve törekedhetünk, ha már létrehoztuk, kertünk egyensúlyát megtartani.

A „Zsebkert” 3 éve alatt volt részünk bőven kudarcokban, kihívásokban, örömteli pillanatokban, de türelemmel és kitartó munkával reményeink szerint az idén nyáron megnyitjuk az érdeklődők előtt, hogy együtt gondolkodva, egymás tapasztalatait megismerve környezetünkben egyre több „Zsebkert” működhessen, egyensúlyban a természet mintájára.

Ebben a 3 évben megtapasztalhattuk a zöldségek, gyümölcsök termesztésekor, hogy minden mindennel összefügg.

Felismertük, hogy a veteményesben a monokultúra a kártevők büféje, és a vegyes kultúrában a növények kapcsolati hálóban működnek.

Megtanultuk, hogy a kártevő nem ellenség, hanem üzenet, és arra figyelmeztet, hogy kibillent a kert egyensúlya.

BROKKOLI
A HAVAS KERTBŐL

CÉKLA
A HÓBÓL

A LEGFRISSEBB
PETREZSELYEM

LEVELESKEL A
HÓ ALÓL FRISSEN

Ha türelemmel a természet mintájára cselekszünk, akkor létrejön egy olyan ökoharmónia, ahol minden élőlénynek szerepe és feladata van.

Nincs szükség (sőt káros) talajforgatásra.

Nem kell a permetezőhöz nyúlni (ami felborítja az egyensúlyt kártevő és ragadozó között).

A műtrágyázást is elfelejthetjük (ami olyan löket, mint egy cukros üdítő vagy egy infúzió, csak tüneti megoldás).

Az idei évben tanuljunk egymástól és meghívott szakemberektől!

Tervezzük, hogy 2026-ban is meghívunk olyan embereket, akik segíteni tudnak nekünk abban, hogy a zöldségtermesztésünk ne csak vegyszermentes legyen, de mindennapi rutinná váljon.

FONTOS INFORMÁCIÓ

Azok a családok, akik decemberben a régi gyümölcsfáinkról oltott facseteteket kaptak, küldjék el a fa ültetési koordinátáit és a facsetete nevét az **ohacs.erika@gmail.com** email címre! Szeretnénk a facseteteket feltenni Dunabogdány térképére. A fajták helyi védetség alatt álló „Természeti emlékek”

HORGOLÓ KLUB MAKRAZSUVAL

Dunabogdányban, a
Művelődési Házban
minden hónap első szerda

2026. FEBRUÁR 4. (első alkalom)

16:00 - 19:00

Dunabogdány
Művelődési Ház - Könyvtár

MINDENKIT VÁRUNK!
Kezdőket, újrakezdőket vagy ha csak a társaság a fontos!
A részvétel ingyenes.

Türe fel minden hónap első szerdáján!

Aki tartja
Zsuzsi - Makrazsu

Regisztráció és érdeklődés:
makrazsu.hu vagy 06 30 263 7997

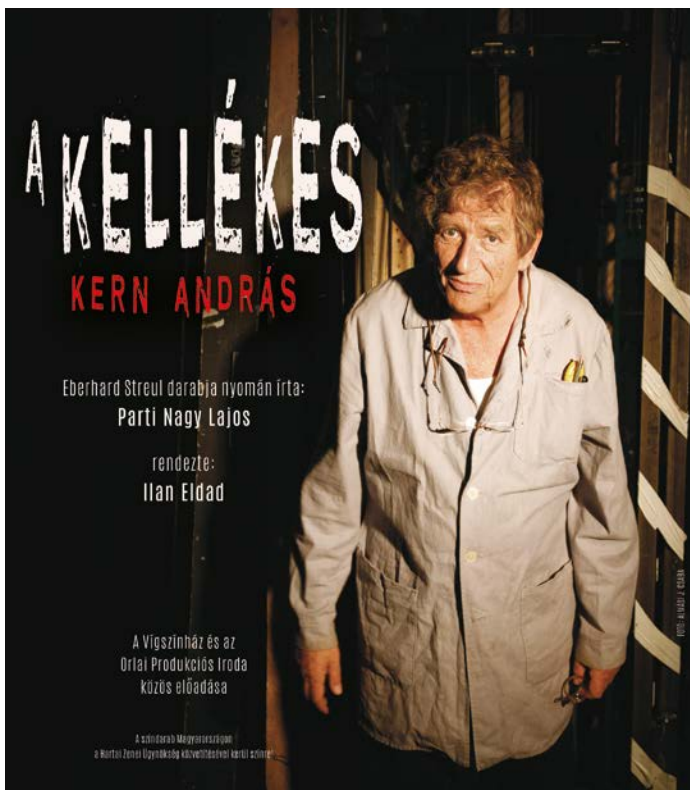
Jó társaságban, jó hangulatban, kellemes zenére. Mélyizmokat és nagyizmokat célzó, lassú, precíziós mozdulatsor. Erősítő és stretching gyakorlatokkal, relaxációval. Célunk a helyes testtartás tudatosítása minden testhelyzetben, az állóképesség és a test ellazítási képességének javítása, valamint az izomerő növelése.

Gyere tornázz velünk! 🌸

SZERDÁNKÉNT 18:30

TARTÁSJAVÍTÓ ALAKFORMÁLÓ torna

DUNABOGDÁNY MŰVHÁZ - KARÁDY PANNI - 20/968 5020

Művelődési Ház, Dunabogdány

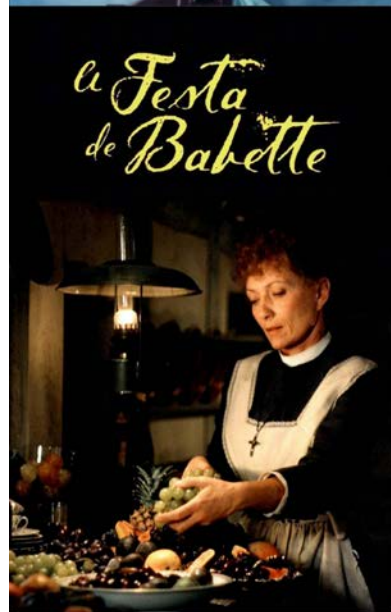
(2023 Dunabogdány Kossuth Lajos út 93.)

2026. február 07. (szombat) 19 óra

Jegyár: 4.900,- Ft
Jegyek kaphatók elővételben az előadás helyszínén és a oneficket.hu weboldalon.
Jegyrendelés: 36/30-472-9733

ORLAI

Babette lakomája

dán filmdráma

Rendező: Gabriel Axel

1987, hossza: 102 perc

A Babette lakomája című filmdráma egy asszony életével ismerteti meg a nézőt. Babette, miután elveszítette fiát és férjét a háborúban, elhagyja Franciaországot és egy kis dán faluban telepedik le, ahol állást vállal egy háznál. Filippa és Martine házában kap cselédként munkát, s általuk fokozatosan megismeri a mélyen vallásos, szigorú protestáns elvek szerint működő közösség életét. Az élet különös fintora révén Babette nagy mennyiségű pénzt nyer, így búcsúvacsorát rendez a kis közösségnek. A francia konyha izremekeit feltárlva a karót nyelt falusiak szép lassan felengednek és újra felfedezik az élet édes oldalát.

Február 10. / Kedd / 18:00 / Könyvtár

